

66 ஆம் பிரிவின் கீழ் கட்டளை வழங்கும் ஆரம்ப நீதிமன்றம்

ஆரம்ப நீதிமன்ற வழக்குகள் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுவதில்லை. இதனை நீதிவானே விளங்குகிறார் பொலிஸாரும் இவ்வழக்கை தாக்கல் செய்யலாம். இந்த வழக்கை தனிப்பட்டவர்களும் தாக்கல் செய்யலாம். இந்த வழக்கின் நோக்கம் என்னவெனில் சமாதானக் குலைவு ஒன்று ஏற்பட்டு அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதேயாகும். ஆகவே ஒரு காணி சம்பந்தமான தகராறில் அதில் இருப்பவருக்கும் உரித்தானருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டால் அவர்கள் இருவரும் அத்தகராறை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தீர்த்துக் கொள்ளும் வரையில் அமைதியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சமாதானத்திற்கு பங்கம் ஏற்படக்கூடாது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதுமேயாகும் எனலாம். ஆகவே தான், இவ்வழக்கில் நடவடிக்கை முறை பாரிய விளக்கங்களை கொண்டோ அல்லது விசாரணையை கொண்டோ அமையாமல் சத்தியக் கூற்றுகளின் மூலம் மூன்று மாத காலத்திற் -குள் நடைபெற்று முடிவடைய வேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. ஆயினும், சில வழக்குகள் மூன்று மாதங்களுக்குள் நிறைவடையாமல் இருப்பதும் உண்டு. இது சந்தர்ப்பத்தையும் சூழ்நிலையையும் பொறுத்து நிகழ்கிறது. ஆனால் சட்டம் எதிர்பார்ப்பது என்னவெனில் மூன்று மாதத்திற்குள் வழக்கு நிறைவு பெற வேண்டும் என்பதாகும்.

ஆரம்ப நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும் 66 ஆம் பிரிவின் கீழான வழக்குகள்.

இதன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்குகளும் காணியுடன் தொடர்புடையதேயாகும். மேலே நாம் பார்த்த உடமை வழக்கில் உடமை யாருக்குரியது என அவ்வழக்கை தாக்கல் செய்யும் நீதிமன்றமான மாவட்ட நீதிமன்றமே தீர்மானிக்கும். ஆனால் இங்கு 66ஆம் பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்குகள் நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டாலும் அந் நீதிமன்றம் அக்காணித் தகராறை தீர்ப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக காணித் தகராறை மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு

செல்லுமாறு கூறுவதுடன் அவ்வழக்கு மாவட்ட நீதிமன்றத்தால் தீர்க்கப்படும் வரையுமே தனது தீர்ப்பு வலுவில் இருக்கும் என்றும் கூறும். ஆகவே 66 ஆம் விண்ணப்பத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் தீர்ப்பானது இன்னுமொரு நீதிமன்றத்திற்கு தகராற்றுக்காரரை ஆற்றுப்படுத்துகிறது என்று கூறலாம். இன்னுமொரு முறையில் கூறினால் சில வழக்குகளில் வழங்கப்படும் இடைக்காலத் தடையுத்தரவுக்கு சமமானதாக விளங்குகிறது என்றும் அர்த்தம் கூறலாம்.

யார் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யலாம்?

இந்த வழக்கை காணித் தகராறு உள்ள இடத்தில் நியாயாதிக்கமுள்ள பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பாளி தாக்கல் செய்யலாம். அல்லது தகராறுக்குள்ளானவர்களில் ஒரு தரப்பார் தாக்கல் செய்யலாம். இதில் முக்கியமாக நீதிமன்றம் பார்ப்பது என்னவெனில் அக்காணித் தகராறு பொது அமைதிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடுமா? என்பதேயாகும். நீதிவானுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தகவலின் படி அக்காணித் தகராறு பொது அமைதிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் எனக் கண்டால் அந்தத் தகராறில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்பினரை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்து அல்லது ஆஜர் செய்திருந்தால் அவர்களிடம் அந்தப் பிரச்சினையில் உள்ள சொத்து எவருடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டு இருந்தது என்பது பற்றி எழுத்து மூலமான சத்திய உரை ஒன்றை சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்க வேண்டும். அதே நேரம் அத்தகராறில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வேறு யாராவது இருப்பின் அவர்களும் இவ் விளக்கத்தில் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்று கூறுகின்ற விளம்பரத்தை தகராறுக் குரிய காணியில் ஒரு துலாம் பரமான இடத்தில் ஒட்டவும் செய்ய வேண்டும்.

தரப்பினர் ஒருவர் சத்திய கூற்றை சமர்ப்பிப்பதன் பின்னர் மறுதரப்பினரிடம் மாற்றுச் சத்தியக் கூற்றைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக 14 நாட்கள் அவகாசம் வழங்க வேண்டும். மாற்று சத்தியக் கூற்றை சமர்ப்பித்ததன் பின்னர் எழுத்து மூலமான வாக்குமூலங்களை சமர்ப்பித்தால் அவற்றையும் ஏற்றுக்

கொண்டு காணியில் உரிமை கொண்டாடும் தரப்பினரின் தகுதிகளையும் கொண்டாடும் உரிமைகளையும் பற்றிக் கலலைப்படாமல் அச்சொத்து தனக்குத் தகவல் தரும் தினத்தன்று யார் வசம் இருந்தது. அத்தினத்திற்கு முந்திய இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக எவர் வசத்தில் இருந்தவாறு வன்முறையாகவும் சட்ட விரோதமாகவும் பறிக்கப்பட்டுள்ளதா? என்பதை பார்த்து பறிக்கப்பட்டவருக்கு ஆளுகையை கொடுக்க வேண்டும் என சட்டம் கூறுகிறது.

ஆளுகையை யார் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று நீதிமன்றம் தீர்மானித்து ஆளுகையை அவரிடம் கொடுத்தால் அந்தக் காணி மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பால் அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பால் மாற்றப்படும்வரை ஆளுகையாளருக்கு கொடுக்கப்பட்டதோ அவர் வசமே இருக்கும்.

ஆளுகையைப் பெற்றவர் அக்காணியில் இயற்கை வளத்தை மாற்றக் கூடாது. புதிதாக எதையும் சேர்க்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரிலேயே அக்காணி வழங்கப்படுவதால் அக்காணியை ஆளுகையை பெற்றவர் மாற்றினால் அதற்கு எதிரான மனுதரப்பினர் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

உதாரணமாக தீர்க்கப்பட்ட வழக்கொன்றின் மாணிக்கக் கல் அகழும் இடத்திற்கு செல்லுகின்ற வழியை மறுத்து ஆளுகையை பெற்றவர் ஒரு கட்டிடத்தை கட்டியிருந்தார். இது நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட நிபந்தனைக்கு மாறானது என கூறி அதனை இடிக்க உத்தரவு இடுமாறு மனு தர்ப்பார் கேட்டபோது நீதிமன்றம் கட்டப்பட்ட கட்டிடத்தை இடிக்க உத்தரவு இட முடியாது என்றது. ஆயினும் இத் தீர்ப்பு பிழையானது என பின்னர் எழுந்த இதையொத்த பிரச்சினைகளில் நீதிமன்றங்கள் கருத்துக் கூறியதால் தற்போது சட்டவிரோதமாக கட்டிய கட்டிடங்களை உடைக்க நீதிமன்றங்கள் அனுமதிக்கின்றன.

66 ஆம் விண்ணப்பத்தின் கீழ் எழுகின்ற நடைமுறைப் பிரச்சினை

66 ஆம் விண்ணப்பத்தின் கீழ் ஆரம்ப நீதிமன்றம் கவனிக்கும் ஒரே விடயம் பொலிஸாரின் தகவல் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் தினத்தன்று அக்காணியின் ஆளுகை யாரிடமிருந்தது அல்லது அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் தினத்திற்கு முந்திய இரண்டு மாதங்களுக்கும் யாரிடமிருந்தாவது பறித்தெடுத்தவர் அக்காணியில் இருக்கிறாரா? அல்லது இரண்டு மாத காலத்திற்குள் ஏதாவது மாற்றம் நடந்ததா? என்பதை பார்த்து அதன் படி தீர்ப்பு வழங்குவதேயாகும். அவ்வாறு தீர்ப்பு வழங்கும்போது உண்மையான காணியின் உரித்தாளனுக்கு அக் காணியின் ஆளுமை கிடைக்காமல் போகலாம். ஏனெனில் மேலே கூறியது போல் இரண்டு மாதங்களாக ஒருவர் சட்ட விரோதமாக அல்லது சட்டபூர்வமாக அக்காணிக்குள் இருந்து பின்னர் வெளியேற மறுத்தால் அவரை வெளியேற்ற ஆரம்ப நீதிமன்றம் கட்டளையிட முடியாது என *இராமலிங்கம் எதிர் தங்கராசா* வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் தீர்த்தது இதனால் உண்மையான காணிச் சொந்தக்காரனுக்கு ஆரம்ப நீதிமன்றம் ஆளுகையை கொடுக்காது.

இத்தகைய நிலையில் காணிச் சொந்தக்காரர்கள் மனச்சோர்வு அடைவதுடன் காணி தன்னிடம் இருந்து பறிபோய் விட்டது என்று கவலைப்படுவதும் உண்டு. மேலும் இத் தீர்ப்புக்கு முன்னர் காணிச் சொந்தக்காரன் காணிக்குள் சென்றுவர இருந்த உரிமையையும் சில இடங்களில் இழந்து விடுகிறான். வாடகை வீட்டில் இருப்பவனுக்கு ஆளுகை கிடைத்தால் அவன் தீர்ப்பின் பின்னர் வாடகையையும் செலுத்த மாட்டான். முன்னர் வீட்டை மட்டும் பாவித்தவன் இப்போது காணியையும் பாவிப்பான். பொலிஸில் சென்று முறையிட்டால் பொலிஸார் நீதிமன்ற தீர்ப்பின்படி அவன் இருப்பதால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பர். படிப்பறிவற்றவர்களுக்கும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள கிராமப்புற மக்களுக்கும் இந்நிலை பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக சட்ட ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆகவே, இந்நிலையில் இருந்து காணிச் சொந்தக்காரரை

மீட்கவேண்டிய பொறுப்பு சட்டத்தரணிகளிடமேயுண்டு. அவர்கள் தம்மை நாடி வரும் தரப்பினரின் அறிவுரையை நன்கு கவனித்து அதன்படி அக்காணியின் ஆளுமையாருக்கு கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். பொலிஸ் தகவல் அறிக்கையில் இருந்து இரண்டு மாத காலத்திற்குள் யாருடைய ஆளுகையின் அது இருந்தது என்று நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க அவ்வளவு நேரம் செல்லாது. ஆகவே, அவ்வாறு கண்டுபிடித்ததன் பின்னர் தன்னை நாடிவந்த சேவையாளருக்கு அல்லது தரப்பினருக்கு ஆளுகை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கண்டால் அவர்களுக்கு 66ஆம் விண்ணப்பத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று கூறலாம். அதன் படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தனது சேவையாளருக்கு ஆளுகையைப் பெற வாய்ப்பில்லை என தோன்றினால் 66 ஆம் விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்வதை விடுத்து மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் உடமை வழக்கை அல்லது உரித்து வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பதே சிறந்தது என்று கூறவேண்டும்.

உதாரணம் ஒன்றின் மூலம் இதனை விளக்கலாம். ஒரு வாடகைக் குடியிருப்பாளர் வீட்டுச் சொந்தக்காரரிடம் வீட்டை வாடகைக்கு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வாடகை எடுக்கிறார். வாடகைக் காலம் முடிவடைந்ததும் அல்லது வாடகை ஒப்பந்தம் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டதும் வாடகையாளர் வீட்டை விட்டுச் சொந்தக் -காரருக்கு கொடுக்க வேண்டும். வாடகையாளர் வீட்டை கையளிக்க மறுத்து தொடர்ந்தும் அதில் இருந்து வந்தால் அவரை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வீட்டுச் சொந்தக்காரர் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்தால் பொலிஸார் 66 ஆம் பிரிவின் கீழ் தகவல் அறிக்கையை தாக்கல் செய்தால் அந்த வாடகைக் குடியிருப்பாளர் தகவல் அறிக்கைக்கு முன்னர் உள்ள இரண்டு மாதகாலப்பகுதியில் அந்த வீட்டிலேயே இருந்தார் என்பது இலகுவாக தெரிந்து விடும். ஆகவே ஆரம்ப நீதிமன்றம் வாடகையாளரிடமே வீட்டின் ஆளுகையை ஒப்படைக்கும் இத்தகைய நிலையை தவிர்க்க வேண்டுமானால் உடனடியாக

மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். மாவட்ட நீதிமன்றம் உடனடியாக வாடகையாளரை அவ்வீட்டினின்றும் வெளியேறும் கட்டளையை இடும் என ஆலோசனை வழங்க வேண்டும்.

இது ஏனெனில் வாடகையாளர் ஒருவர் அந்த வீட்டின் உரித்தாளரை ஏற்று அவரே வீட்டின் சொந்தக்காரர் என்று கூறியே வாடகை ஒப்பந்தத்தை செய்கிறார். பின்னர் வெளியேறக் கோரும் போது அவரது வீட்டின் உரித்தை மறுதலிக்க முடியாது என பல உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கள் கூறுகின்றன. முரண்தடை என்ற சட்டவிதி வாடகையாளர் முதலில் ஒத்துக் கொண்டதை பின்னர் மாற்றுவதை தடுக்கிறது. ஆகவே வாடகையாளர் வீட்டைக் கட்டாயம் கையளிக்க வேண்டும். இத்தகைய நிலையில் 66 ஆம் பிரிவின் கீழ் வழக்கை நடத்தாமல் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் நடத்துவதே பொருத்தமானது என்று அறிவுரை கூற வேண்டும். சரியான அறிவுரையில்லாதவர்கள் பலர் 66ஆம் விண்ணப்பத்திரத்தின் கீழ் அகப்பட்டு சஞ்சலப்படுவதை நாம் காணலாம். சரியான வழியில் போகாததால் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது.

66 ஆம் பிரிவின் கீழ் வழங்கப்படும் கட்டளைக்கு எதிராக மேன்முறையீடு இல்லை. மீளாய்வு மட்டுமேயுண்டு

ஆரம்ப நீதிமன்ற நீதிபதி ஆரம்ப நீதிமன்றச் சட்டத்தின் கீழ் அவதானிக்கின்ற முக்கிய விடயம் என்னவெனில் தரப்பட்டுள்ள தகவல் அறிக்கையில் இருந்து மேற்படி தகராறினால் சமாதானக் குலைவு பொது அமைதிக்கும் பங்கம் ஏற்படுமா? என்பதே. அதன் கீழ் வழங்கும் தீர்ப்புக்கு எதிராக அतिருப்தியுற்றவர் மேல் முறையீடு செய்ய முடியாது என்று ஆரம்ப நீதிமன்றச் சட்டத்தின் 74 (2) ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. ஆயினும் மாகாண மேல் நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களில் அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 154ன் கீழ் ஆரம்ப நீதிவான் நீதிமன்றக் கட்டளையில் அतिருப்தியுறும் தரப்பினர் மீளாய்வுக்கு விண்ணப்பிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் அतिருப்தியுற்ற பகுதியினருக்கு விசாரணை முடியும்

வரை ஆரம்ப நீதிவானின் கட்டளையை தற்காலிகமாக நிறுத்தும் (Stay Order) கட்டளையை மாகாண மேல்நீதிமன்றம் வழங்கலாம்.

ஆரம்ப நீதிமன்றச் சட்டம் ஒரு குற்றவியல் சட்டமா? சிவில் சட்டமா?

ஆரம்ப நீதிமன்றச் சட்டம் ஒரு குற்றவியல் சட்டம் அல்லது சிவில் சட்டம் என கூறியாது என்றும் தேவைப்படும் போது குற்றவியல் நடவடிக்கை சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளும் சிவில் நடவடிக்கை முறை சட்ட நடவடிக்கைகளும் ஏற்புடையதாக வேண்டும் என்கிறது. ஆயினும் கூடுதலான பங்கினர் இதனை குற்றவியல் சட்டமென்றே கூறுவர். பின்வரும் காரணங்கள் இதற்கு சாதகமாக இருக்கின்றன.

1. தகராறில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை கைது செய்து நீதிமன்றத்தின் முன் வைக்கலாம் தேவைப்படின் அமைதியை பேணும் முறையை நிறைவேற்றலாம். இதனை சிவில் வழக்கில் செய்ய முடியாது.
2. மீளாய்வு குற்றவியல் மேல் நீதிமன்றத்திற்கு செய்ய வேண்டும்.
3. நீதிவான் ஒருவரே இதனை விளங்க வேண்டும்.
4. தகராறில் சம்பந்தப்பட்டவர் நீதிமன்றத்தில் சமூகமளிக்க வேண்டுமென ஆரம்ப நீதிமன்ற சட்டத்தின் 71 ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. சிவில் வழக்குகளில் இத் தேவைப்பாடுகள் இல்லை. அட்டோனித்தத்துவக்காரர் வழக்கை நடத்தலாம். அட்டோனித் தத்துவக்காரர் இன்னுமொருவருக்காக சமாதானத்திற்கான முறியை எழுத முடியாது; தண்டனை பெறமுடியாது.
5. தகராறு செய்பவர்களே முறைப்பாட்டாளராக பொலிஸில் முறையிட வேண்டும். இன்னுமொருவருக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அவர் மூலம் தனது முறைப்பாட்டைச் செய்யமுடியாது. ஆகவே இந்நீதிமன்ற வழக்குகள் கூடியபாகம் குற்றவியல் குணாம்சங்களை கொண்டுள்ளன என்றே கூற வேண்டும்.

கால வரம்பு

நாளாந்த வாழ்க்கையில் நாம் பல எதிர்பாராத நன்மைகளையும் எதிர்பாராத தீமைகளையும் சில வேளைகளில் அடைகிறோம். அவ்வாறு சட்டப்படி அடையக்கூடிய நன்மைகளில் ஒன்று ஒரு குறித்த செயலை குறித்த காலத்திற்குள் செய்தால் கிடைப்பது ஆகும். அதேபோல் ஒரு குறித்த செயலை குறித்த காலத்திற்குள் செய்யாவிட்டால் அடையும் தீமையாகும். இவற்றை காலவரையறை சட்டத்திலும் பல்வேறு நியதிச்சட்டங்களிலும் காணலாம். இவற்றில் விசேடமானவற்றையும் முக்கியமானவற்றையும் மட்டும் இங்கு கூற வேண்டும். இதனை அறிந்து கொண்டால் சட்டத்தின் பெரும் பகுதியை நீங்கள் அறிந்து கொண்டீர்கள் ஆவீர்கள்.

சிவில் நடவடிக்கை முறை சட்டக் கோவையின் கீழ் உள்ள கால வரம்புகள்

- I. ஒரு தலைப்பச்ச விசாரணையின் பின்னர் வழங்கப்படும் கட்டளையை நீக்குமாறு கோருகின்ற விண்ணப்பத்தை எதிராளிக்கு அக்கட்டளை சேர்க்கப்பட்ட தினத்திலிருந்து 14 நாட்களுக்கிடையில் செய்ய வேண்டும் இல்லையேல் அந்த கட்டளை வலுவுள்ளதுக்கும்.
- II. மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் வழக்கொன்றின் கடைசி ஜேர்னல் குறிப்பில் இருந்து 12 மாதங்கள் வரையும் வழக்காளி ஒருநடவடிக்கையும் (Step) எடுக்கவில்லையென்றால் மாவட்ட நீதிமன்றம் அவ்வழக்கை நிறுத்தி வைக்கலாம் (The Court may pass an Order that the Action Shall abate) இதனை அபேற் என அழைப்பர்.
- III. முதனிலை நியாயாதிகள் நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்படும் தீர்ப்பில் திருப்திப்படாத ஒருவர் அந்த தீர்ப்புக்கு எதிராக மேன்முறையீட்டு செய்ய விரும்பினால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட தினத்திலிருந்து 14 நாட்களுக்கிடையில் மேன்முறையீட்டு

அறிவித்தல் கொடுக்க வேண்டும். 60 நாட்களுக்கிடையில் மேன்முறையீட்டு மனு கொடுக்க வேண்டும். இவற்றை தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிமன்றத்திலேயே கொடுக்கவேண்டும் தவறின் அப்பீல் விசாரிக்கப்பட மாட்டாது.

- IV. மேன்முறையீடு செய்வதற்கான அனுமதியை கேட்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதில் இருந்து 14 நாட்களுக்கிடையில் அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பிக்க வேண்டும். சில வழக்குத் தீர்ப்புகளில் அனுமதி கேட்காமல் மேன்முறையீடு செய்யலாம். சிலவழக்குகளில் அனுமதி கேட்டு மேன்முறையீடு செய்ய வேண்டும்.
- V. குடியியல் வழக்குகளில் சாட்சிகளின் பெயர் பட்டியலும் இணைக்கப்படும் ஆவணங்களின் பட்டியலும் விளக்கத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஆக வேண்டும். விசேடசந்தர்ப்பங்களில் மேலதிக பட்டியல் சமர்ப்பிக்கப்படலாம். நீதிமன்றம் அனுமதிக்க வேண்டும்.
- VI. பிரிவிடல் வழக்கில் சாட்சிகளின் பெயர்ப்பட்டியல் ஆவணப்பட்டியலும் விளக்கத்திற்கு 30 நாட்களுக்கு கிடையில் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.
- VII. பிரிவிடல் வழக்கில் நில அளவையாளர் தனது இறுதி அளவைப்படத்தையும் அறிக்கையையும் நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பித்த திகதியிலிருந்து 30 நாட்களுக்கிடையில் அந்த தீர்வை ரத்து செய்யுமாறு கோர வேண்டும். இல்லையெல் தீர்வை இறுதியானதாகும் பின்னர் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது.
- VIII. வீட்டு வாடகை சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்படும் வாடகைச் சபைகளின் தீர்மானத்தை எதிர்த்து வாடகை மேன்முறையீட்டு மன்றத்திற்கு விண்ணப்பிப்பதானால் 21 நாட்களுக்கிடையில் செய்ய வேண்டும்.

குற்றவியல் நடவடிக்கைச் சட்டம் மேன் முறையீட்டு காலவரம்பு

- I. குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்ற விசாரணையின் பின்னர் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கெதிராக மேன் முறையீடு செய்வதாயின் 14 நாட்களுக்கிடையில் மேன் முறையீடு செய்யவேண்டும். ஆனால் சட்டமா அதிபர் 28 நாட்களுக்கிடையில் செய்யலாம்.

மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு மேன் முறையீடு செய்தல்

- I. குற்றவியல் நியாயாதிக்கத்தைப் பிரயோகிக்கும் மேல் நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புக்கு எதிராக மேன் முறையீட்டை 14 நாட்களுக்கிடையில் மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு செய்யவேண்டும். அத்துடன் மேன் முறையீட்டு மனுவையும் 14 நாட்களுக்கிடையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- II. மேல் நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கு எதிராக சட்டமா அதிபர் மேன் முறையீடு செய்வதானால் 28 நாட்களுக்கிடையில் செய்ய வேண்டும்.

குடியியல் நியாயாதிக்க மேல் நீதிமன்றம்

- I. குடியியல் நியாயாதிக்கத்தை பிரயோகிக்கும் மேல் நீதிமன்றத்தின் தீர்வையில் அதிருப்தியுறும் ஒருவர் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட நாளில் இருந்து 14 நாட்களுக்கிடையில் மேன் முறையீடு அறிவித்தலை செய்யவேண்டும்.
- II. மேன் முறையீட்டு மனுவை 60 நாட்களுக்கிடையில் செய்யவேண்டும்.

III. மேன் முறையீட்டை செய்வதற்கு அனுமதிக்குமாறு கோரும் சந்தர்ப்பத்தில் 14 நாட்களுக்கிடையில் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும்.

மேல் நீதிமன்றத்திற்கு மேன் முறையீடு செய்தல்

I. நீதிவான் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் அதிருப்தியுறும் ஒருவர் தனது மேன் முறையீட்டை மேல் நீதிமன்றத்திற்கே செய்ய வேண்டும். இது தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்ட தினத்திலிருந்து 14 நாட்களுக்கிடையில் செய்யவேண்டும்.

II. சட்டமாஅதிபரின் மேன் முறையீடு 28 நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்பட வேண்டும்.

III. ஆரம்ப நீதிவான் நீதிமன்றக்கட்டளைக்கு எதிராக மேன் முறையீடு செய்வதானால் மேல் நீதிமன்றத்திற்கு 14 நாட்களுக்கிடையில் மேன் முறையீடு செய்ய வேண்டும்.

IV. தொழில் நியாய சபைகளின் தீர்ப்புக்கு எதிராக மேல் நீதிமன்றத்திற்கு மேன் முறையீடு செய்வதானால் 30 நாட்களுக்கிடையில் அதனைச் செய்ய வேண்டும்.

உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேன்முறையீடு செய்தல்

I. மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் இருந்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்ய வேண்டுமானால் முதலில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் மேன் முறையீட்டுக்கான அனுமதியைப் பெற வேண்டும். இது 21 நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படல் வேண்டும்.

II. மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் இருந்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேன் முறையீடு செய்ய வேண்டுமானால் சில சந்தர்ப்பங்களில் உயர் நீதிமன்றத்தின் விசேட அனுமதியைப் பெற வேண்டும். இதனை Special Leave to

Appeal என அழைப்பார். இதனைத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட தினத்தில் இருந்து 42 நாட்கள் அல்லது ஆறு வாரங்களுக்கிடையில் செய்யவேண்டும்.

III. சில சந்தர்ப்பங்களில் மேற்கூறப்பட்ட (Special Leave to Appeal) ஐ எதிராளிகள் எதிர்க்கக்கூடும். ஆகவே அவர்கள் அதனை 14 நாட்களுக்கிடையில் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கு வாய்ப்பாக மேற்படி முறையீட்டை பற்றிய விபர அறிவித்தலை மறு பகுதியார் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்க வேண்டும். அவ்வறிவித்தல் கிடைத்து 14 நாட்களுக்கிடையில் அந்த தடையை அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும். இதனை Caveat என அழைப்பார். கேவியட் இல்லையேல் எதிர்க்க முடியாது.

IV. மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மேன்முறையீட்டை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு செய்யலாம் என்று அறிவித்ததன் பின்னர் வழக்குத் தரப்பார் தமது மேன்முறையீட்டு அறிவித்தலை 14 நாட்களுக்கிடையில் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு தாக்கல் செய்யவேண்டும். மேற்கூறிய காலவரம்பிற்குள் பல வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை எனக்கூறி உயர் நீதிமன்றங்கள் மேன் முறையீடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விட்டுள்ளன. ஆகவே காலங்களை சரியாக கவனிக்கவேண்டும்.

அடிப்படை உரிமை மனு காலவரம்பு இலங்கை அரசியலமைப்பு சட்டம்

இலங்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 126(2)ம் உறுப்புரை பின்வருமாறு கூறுகிறது.

எவரேனும் ஆள் அத்தகைய ஆள் தொடர்பிலான ஏதேனும் அடிப்படை உரிமை அல்லது மொழியுரிமை ஆட்சித்துறை நடவடிக்கையால் அல்லது நிருவாக நடவடிக்கையால் மீறப்பட்டுள்ளதென அல்லது மீறப்பட்டுள்ளதெனச்

சார்த்துமிடத்து அத்தகைய மீறல் தொடர்பில் நிவாரணம் அல்லது பரிகாரம் வழங்குமாறு கோரி அந்த நிகழ்ச்சித் திகதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் அப்போதைக்கு நடைமுறையிலிருக்கும் அத்தகைய நீதிமன்ற விதிக்களுக்கு இணங்க உயர் நீதிமன்றத்திற்கு முகவரியிட்டனுப்பிய எழுத்திலான மனுவொன்றின் மூலம் அவர் தாமாகவோ அல்லது அவரது சார்பில் சட்டத்தரணி ஒருவர் மூலமாகவோ அத்தகைய நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

பல அடிப்படை உரிமை மனுக்கள் குறித்த ஒரு மாத காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கப்படாததால் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டுள்ளன. ஆகவே அடிப்படை மனுவை தாக்கல் செய்பவர்கள் இந்த ஒரு மாதகாலத்தை மிக கவனமாக கவனிக்க வேண்டும்.

ஆட்சியுரிமை சட்டத்தின் (13இன்) கீழ் காலவரம்புகள்

அசையா சொத்து ஒன்றை ஒருவர் இன்னுமொருவரின் இடையீடின்றியும் தடையின்றியும் எதிர் உரித்துக் கொண்டு தனது உடமையில் 10 வருடம் வைத்திருந்தால் அந்த அசையாச் சொத்து உரித்தாளராக அவர் கொள்ளப்படுவார் என ஆட்சியுரிமை சட்டம் கூறுகிறது. இதற்கு சில தேவைப்பாடுகளும் உள்ளன. ஆயினும் பொதுவாக 10 வருடகாலம் தங்குதடையின்றி எதிர் உரித்துக் கொண்டு அவ்வாதனத்தை அவர் வைத்திருக்க வேண்டும்.

மற்றவர்களின் கண்ணுக்கு இவர்தான் உரிமையாளர் என்ற அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கவேண்டும். இதற்கு சில மட்டுப்பாடுகள் உண்டு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. மற்றைய பரந்த கொள்கையையும் இது கொண்டது.

ஆட்சியுரிமை சட்டத்தின் 4ம்ஆம் பிரிவின் கீழ் உள்ள ஏற்பாடுகள்

ஒருவரை அவர் வசிக்கும் இடத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்திய தினத்தில் இருந்து ஒரு வருட காலத்திற்குள் அவர் தன்னை மீண்டும் தான் இருந்த இடத்தில் அமர்த்துமாறு கோரி நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யலாம். நீதிமன்றம் அவரது கோரிக்கையை விசாரணை செய்து அவருக்கு சார்பான தீர்ப்பை வழங்கலாம். ஆனால் அவர் அவ்வாறு அப்புறப்படுத்தப்பட்டது சட்டப்படியான ஒரு செயலால் என்றால் உதாரணமாக நீதிமன்ற தீர்ப்பு ஒன்றினால் என்றால் அவர் தனக்கு சார்பான தீர்ப்பை பெற முடியாது. இன்னுமொரு தேவைப்பாடு என்னவெனில் அவற்றை அப்புறப்படுத்திய தினத்திற்கு முன்னர் உள்ள ஒரு வருடம் அவர் அல்லது அவரது முன்னோர் அந்தக் காணியில் ஒருவருட காலம் வசித்திருந்தது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 6 ஆம் பிரிவின் படி உள்ள ஏற்பாடுகள்

கூட்டுப்பங்காளர்கள் ஒப்பந்தம், பண வாக்குறுதிப்பத்திரம், உண்டியல்கள், காசோலைகள் அல்லது எழுத்திலான வாக்குறுதிகள் போன்றவையானால் அவற்றில் நிறைவேற்றுவதாக குறித்த வாக்குறுதி தினத்தில் இருந்து ஆறு வருட காலத்திற்கிடையில் அவ் வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் அவர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்யலாம். ஆனால் இவ்வொப்பந்தங்களுக்கு வட்டி ஏதாவது செலுத்த வேண்டியிருந்தது. அந்த வட்டி கடைசியாகச் செலுத்தப்பட்ட திகதியிலிருந்து 6 வருடத்துக்குள் வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 10ஆம் பிரிவின் கீழ் உள்ள ஏற்பாடுகள்

இது முக்கியமான ஒரு பிரிவாகும். ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 1 முதல் 9 வரையுள்ள பிரிவுகளுக்குள் வராத விடயங்கள் சம்பந்தமாக இது கூறுகிறது. அத்தகைய விடயங்கள் சம்பந்தமாக எழும்புகின்ற தகராறு ஆனால் அதற்குரிய வழக்கை 3 வருடகாலத்திற்குள் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் அந்த வழக்கில் வழக்கெழுக்காரணம் காலவதியாகி விட்டது என்று நீதிமன்றம் கூறலாம். உதாரணமாக ஒருவர் எழுத்திலான நொத்தாரிஸ் முகதாவில் அல்லாத ஒரு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இன்னுமொருவருக்கு கடனை கொடுக்கிறார் என வைத்துக் கொண்டால் அது சம்பந்தமாக பிணக்கு ஏற்பட்டு வழக்கெழுக்காரணம் எழும்பினால் வழக்கெழுக்காரணம் எழுந்த திகதியிலிருந்து மூன்று வருடங்களுக்கிடையில் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

நட்ட ஈடு காலவரம்பு வாகன விபத்துக்கானது

கால வரம்பின்படி வாகன விபத்து ஒன்றில் நட்ட ஈடு கோரக்கூடிய ஒருவர் அதனை விபத்து நடந்த திகதியிலிருந்து இரண்டு வருட காலங்களுக்குள் கோரி வழக்கை சிவில் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இவ் விடத்தில் நடைமுறையில் உள்ள ஒரு சம்பவத்தையும் கூறலாம் என நினைக்கிறேன். வாகன விபத்து நடந்ததும் பொலிஸாரும் நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் வழக்கை தாக்கல் செய்வார்.

இந்த நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் உள்ள வழக்கு மோட்டார் வாகனப் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் கீழ்கவனமின்மையினால் வாகனத்தைச் செலுத்தி விபத்தை உண்டாக்கியது சம்பந்தமானதாகும். நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் இவ்வழக்கு நடைபெறும் போது அங்கு பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஒரு கொடுப்பனவைச் செய்து கொள்ள முயற்சிப்பதும் கொடுத்து வழக்கை சமாதானமாக தீர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு.

இதற்குப் பின்னர் அந்த விடயத்தை அப்படியே விட்டு விடுவதும் உண்டு. மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் நட்ட ஈடு கேட்டு வழக்கு தொடுப்பது இல்லை. இதனால் பெரும் தொகை நட்டஈட்டை பலர் பெறுவதில்லை. இதற்கு காரணம் நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் பணம் கிடைத்து விட்டது என்ற எண்ணமாகும்.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில் நீதிவான் நீதிமன்ற வழக்குக்கும் மாவட்ட நீதிமன்ற வழக்கிற்கும் முடிச்சப் போடாமல் மாவட்டநீதிமன்றத்தில் இரண்டு வருடங்களுக்கு இடையில் வழக்கைத் தாக்கல் செய்து நட்ட ஈடு பெறலாம் என்பதாகும். மேலே கூறியவற்றில் இருந்து ஒரு வழக்கை தாக்கல் செய்ய வேண்டிய கால வரம்புகள் உள்ளன. சிலர் அக்காலவரம்புக்குள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் பின்னர் சாக்கு கூறி வழக்கை தாக்கல் செய்து வீண் செலவு செய்யக் கூடாது.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டம்

சட்டங்களில் மிக முக்கியமானதும் ஒவ்வொருவராலும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியதுமான சட்டம் ஆட்சியுரிமை சட்டமாகும். இச்சட்டமானது ஒருவன் தூங்கிக் கொண்டு இருப்பதால் அவனது உரிமை பறிபோவதையும் விழித்துக் கொண்டு இருப்பதால் அவனுக்கு கிடைக்கும் உரிமையையும் எடுத்துக் கூறுவதாகும். ஆட்சியுரிமைச் சட்டமானது 1872 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1 ஆம் திகதி முதல் அமுலில் உள்ளது. இது 1889 ஆம் ஆண்டு 2ம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் திருத்தப்படும் உள்ளது.

அசையா சொத்தும் ஆட்சியுரிமைச் சட்டமும்

சொத்துக்கள் அசையும் சொத்து, அசையா சொத்து என பிரிக்கப்படும் அசையாசொத்தொன்றில் உடமையில் இருக்கும் ஒருவர் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பெறும் உரிமை என்ன? என்பது பற்றி மேற்படி சட்டத்தின் 3ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. இதனை 5 பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம்.

1) அசையாச் சொத்து ஒன்றில் உடமையில் இருப்பவர் தான் இருக்கும் இடத்திற்கு வாடகையோ, சேவையோ அல்லது உற்பத்தி பொருட்களையோ அல்லது வேறு பல காரியங்களையோ அல்லது அதனை ஒத்த வேறு எதனையுமோ ஒருவருக்குச் செலுத்துவதன் மூலம் அக்காணியின் உரித்தாளர் என்று ஒருவரை அங்கீகரித்துள்ளார் என்று சாதாரணமான முடிவு ஒன்றுக்கு வர முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் உடமையில் இருப்பவர் தொடர்ந்து பத்து வருடம் அவ்வுடமையில் ஆட்சியில் இருந்தார் என்று கண்டால் ஆட்சியில் இருந்தவருக்கு ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 3 ஆம் பிரிவின் கீழ் அச்சொத்தை உரித்தாக்கலாம்.

2) உரித்துடையவர் அல்லது வேறு காரணங்களால் உரித்தைப் பெறக்கூடியவர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கை

தாக்கல் செய்து தொடர்ந்து 10வருடங்களுக்கு மேல் தனது காணியில் இருக்கும் ஒருவரை வெளியேற்றக்கோரும் போது உடமையில் இருப்பவர் தான் அக்காணியில் கடந்த 10 வருடங்களுக்கு மேல் உடமையில் இருப்பதாகவும் எதிர் உரித்து கொண்டு அக்காணி தனது என்று கருதி தான் வாழ்வதாகவும் நீதிமன்றத்திற்கு நிரூபித்தால் நீதிமன்றம் அதனை ஏற்றால் வழக்காளியிடம் இருந்து வழக்கு செலவைப் பெற முடிவதுடன் அச்சொத்தையும் உடமையில் இருப்பவர் பெறலாம்.

- 3) மேலே கூறியபடி உடமையில் இருப்பவர் 10 வருடத்திற்கு மேல் அவ்வுடமையில் இருந்து ஆட்சி உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் உரித்தை பெற்றிருக்கும் போது வேறு ஒருவர் அவ்வுரித்தை எதிர்த்தால் அவ்வுரித்தை எதிர்ப்பவருக்கெதிராக வழக்கொன்றைத் தாக்கல் செய்து உடமையில் இருப்பவரே உரித்தாளர் என்று நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு ஒன்றையும் பெறலாம்.

ஆனால் இவ்விடத்தில் நடைமுறையில் உள்ள ஒரு விடயத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும். சிலர் நொத்தாரிஸ் ஒருவரிடம் சென்று தான் தொடர்ந்தும் அந்தக் காணியில் 10 வருடங்களிற்கு மேல் குடியிருப்பதாகவும் அக்காணி தனக்கே சொந்தம் என்று கூறி ஒரு பிரகடன உறுதியை எழுதிக் கொள்வதுண்டு. ஆனால் இப்பிரகடன உறுதியை ஏற்பதும் நிராகரிப்பதும் நீதிமன்றத்தின் கையில் தங்கியுள்ளது.

பிரகடன உறுதியை உள்ளூராட்சிச் சபைகள் அங்கீகரித்து தமது சோலை வரி உரிமையாளர் வரிசையில் பிரகடன உறுதியாளரை சேர்ப்பது இல்லை. அத்துடன் இப்பிரகடன உறுதி நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ஒன்றின் கீழ் பெறக்கூடிய பிரகடன உறுதிக்கு நிகரானது இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னுமொரு விடயம் ஒருவர் இறந்து விட்டால் அச்சொத்து தமக்கு வரவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தில் இருப்பவர்கள் எழுதும் பிரகடன உறுதியாகும். இவ்வுறுதி விசேடமாக கணவன் மனைவி ஆகியோரில் ஒருவர் இறந்தால் வாழும் துணையவர் எழுதுவதாகும். இதில் தவறு இல்லை என்றாலும் இரகசியமாக எழுதுவதால் வழியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் இதனை எதிர்க்க இடமுண்டு. ஆகவே பிரகடன உறுதியை இயன்ற வரை நீதிமன்ற கட்டளைப்படி பெறுவதே நல்லது. ஆனால் யாரும் அவ்வாறு செய்ய முன்வருவதில்லை. தனக்கு உரிமையில்லையென்ற பயமே இதற்கு காரணமாகும்.

4) ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவர் வழக்குத் தாக்கல் செய்யும் போது இன்னுமொருவர் தனக்கே அக்காணி சொந்தமாக வேண்டும் என்று முன் வருவதுண்டு. இவர்கள் இருவருக்கிடையில் வழக்கு நடைபெறும் போது வேறு பலர் அக்காணி எமக்கும் சொந்தம் என்று கூறி இடை புகுநர்களாக வழக்கில் உட்படுவதுண்டு. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அத்தகைய இடைபுகுநர்களாக வந்தவர்களுக்கு எதிராகவும் 10 வருடம் உடமையில் இருந்தவர் ஆட்சியுரிமையின் கீழ் காணியைப் பெறலாம்.

மேலேயுள்ளவாறு ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவர் 10 வருடங்களின் பின்னர் உரித்தானவராகலாம் என்பது உண்மையாயினும் அதற்கு சில புறநடைகள் அல்லது விலக்களிப்புக்கள் உண்டு. அவை எவை எனப்பார்ப்போம்.

- I. இளம் வயதினரின் சொத்தாக இருந்தால்,
- II. மந்தபுத்தியுள்ளவர்களின் சொத்தாக இருந்தால்,
- III. வெளிநாட்டில் உள்ளவர்களின் சொத்தாக இருந்தால்,
- IV. பித்தம் பிடித்தவர்களின் சொத்தாக இருந்தால்,

V. அரசு காணியாக இருந்தால் ஆட்சியரிமையின் கீழ் சொந்தமாக்க முடியாது.

மேலேயுள்ள சொத்துக்களை ஒருவர் ஆட்சியரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தனதாக்கிக் கொள்ள முடியாது என சட்டம் கூறுகிறது. ஆயினும் முப்பது வருடங்களுக்கு மேல் அத்தகையவர்களின் சொத்துக்களை ஆட்சி செய்த ஒருவருக்கு மேற்படி தடைகள் செல்லாது எனக் கூறுகிறது எப்படி இருப்பினும் அரசு காணிக்கு எத்தனை வருடம் சென்றாலும் ஆட்சியரிமையில்லை.

கூட்டுச் சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு ஏனைய கூட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு எதிராக ஆட்சியரிமையின் கீழ் உரிமையைக் கோர முடியாது.

உரித்துள்ள ஒருவரே தனது உரித்தை காட்டி நீதிமன்றத்திடம் உரித்தைக் கோரலாம். உரித்தில்லாதவர் உரித்தைக் கோரினாலும் நீதிமன்றம் உரித்தை வழங்க மாட்டாது. கூட்டுச் சொந்தக்காரர்களின் காணியில் தனிப்பட்டயாருக்கும் உரித்தில்லை. கூட்டாகவே உரித்து இருக்கிறது. ஒரு உரித்தாளர் மற்ற ஒருவரின் சார்பாகவே அக்காணியில் உரித்தை கையாளுகிறார் என சட்டம் கொள்ளும்.

ஆகவே அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கூட்டுச் சொந்தக்காரர் தனக்கே அக்காணி சொந்தம் எனப் பிரகடனப்படுத்துமாறு நீதிமன்றத்தை கேட்க முடியாது. ஆனால் இதற்கும் ஒரு விதி விலக்குண்டு. அதாவது கூட்டுச் சொந்தக்காரரில் ஒருவர் வெளிப்படையாக ஏனைய கூட்டுச் சொந்தக்காரரின் உரிமையைப் புறக்கணித்து அல்லது மீறி (Overt Act) அக்காணியை ஆட்சி செய்து வந்தால் அங்கு ஆட்சியரிமைச் சட்டம் அவருக்கு உதவியளிக்கம் என சில வழக்குக்களில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தீர்க்கப்பட்ட வழக்கான *விக்கிரமரத்தின எதிர் அல்பெனிஸ் பெரேரா* என்ற வழக்கில் மேலேயுள்ள சட்டவிதி ஆராயப் பட்டது. அவ் வழக்கின் படி ஒரு கூட்டுச் சொந்தக்காரர் ஒரு காணியில் உடமையில் இருந்தால் அவர் ஏனையவர் சார்பிலும் அவர் உடமையில் இருக்கிறார் என்ற ஊகமே எழும் என்றும் ஆனால் ஏனைய கூட்டுச் சொந்தக்காரர் அக்காணியில் அக்கறையில்லாமல் அதனைக் கைவிட்டுள்ளார்கள் என்ற சாட்சியங்கள் இருப்பின் எதிர்மாறான ஊகம் எழும்பும். அதாவது ஆட்சி செய்பவர் தனியாக தனக்காகவே ஆட்சி செய்கிறார் என்பதே அதுவாகும். அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் அந்த தனிப்பட்ட கூட்டுச் சொந்தக்காரர் ஆட்சியுரிமையால் அக்காணியைச் சொந்தமாக்கலாம் என்பதாகும்.

ஆயினும் மிக முக்கியமானது என்னவெனில், கூட்டுச் சொந்தக்காரர் தத்தமது வசதிக்காக காணியைப் பிரித்து பிரித்த பகுதிகளில் நீண்ட காலம் தனியாக ஆட்சி செய்தாலும் அங்கு கூட்டுச் சொந்தம் இரத்தாவதில்லை என்பதாகும். ஆகவே வசதிக்காக காணியை பிரித்து எழுதியவர்கள் அதனை ஒரு நொத்தாரிஸ் முன்னிலையில் வரைபடம் ஒன்றின் கீழ் தாம் ஆட்சி செய்யும் பகுதியைக் குறித்துக்காட்டி அப்பகுதி தனது என்று உறுதி எழுதுவதுடன் ஏனைய பங்காளர் தமக்கு அப்பகுதியில் உள்ள உரிமையை கைதுறப்பதாகவும் கூறியிருந்தால் ஒழிய வசதிக்காக பிரித்த பகுதி தனிப்பட்ட பகுதியாகக் கருதப்படமாட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆரம்பத்தில் *கொரியா பஸ்ரியன், மதுரநாயகம்* ஆகிய வழக்குகளில் மாறான தீர்ப்புக்கள் இருந்தாலும் தற்போதய நிலை மேலே கூறியதேயாகும். ஆகவே வசதிக்காக தமக்குள் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தம் உரிய முறைப்படி இருந்தால் மட்டுமே நீதிமன்றம் பரிசீலிக்கும்.

பிரிவிடல் வழக்கும் கூட்டுச் சொந்தமும்

கூட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தமது கூட்டுச் சொந்தக்காணியில் தொடர்ந்தும் பாவிக்க முடியாது என்றும் தமது பங்கைப் பிரித்துத் தருமாறு கோரி நீதிமன்றத்தில் பிரிவிடல்

வழக்குத்தாக்கல் செய்து தாம் பல வருடகாலம் அக்காணியில் ஏனைய கூட்டுச் சொந்தக்காரரை விட கூடுதலாக அக்காணியை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்ததாக நிரூபித்தாலும் அவருக்கு அக்காணியின் உரிமை ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் கவனிக்கப்படமாட்டாது. அவர் ஏனையவர்களை Overt Act பண்ணி ஆட்சி செய்திருந்தால் மட்டுமே ஆட்சி உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அவருக்கு காணிகிடைக்கும் இல்லையேல் அவருடைய பங்கு மட்டுமே கிடைக்கும்.

ஆனால் விஜயசுந்தர எதிர் தாசா என்ற வழக்கில் ஒருவர் தான் ஆட்சி செய்யும் காணிக்கு உரித்தாளர்கள் அல்லது உரித்தாளர் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு எதிராக அக்காணியை 10 வருடங்களுக்கு மேல் தனியாக ஆட்சி செய்தால் அக்காணியின் உரித்தை அவர் பெறலாம் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. பிரபல்யமான சாட்சி மூலம் அதனை அவர் நிரூபிக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. இது கூட்டுச் சொந்தத்திற்கும் பொருந்துமா? என்பது வினாவாகும்.

விஜயசுந்தர வழக்கின் தீர்ப்பை வைத்து கூட்டுச் சொந்தக் காணியில் ஒரு குறித்த பகுதியை 10 வருடங்களுக்கு மேல் ஆட்சி செய்து வரும் ஒரு கூட்டுச் சொந்தக்காரர் அப்பகுதியை தனது காணியாக தரவேண்டுமென்று கேட்க வேண்டுமானால் பின்வருமாறு செய்யவேண்டும்.

கூட்டுச் சொந்தக்காரர் செய்ய வேண்டியது

கூட்டுச் சொந்தக்காரரின் வேண்டுகோளின் படி பிரிவிடல் வழக்கு நடைபெற்றால் அதனை அளப்பதற்கு நீதிமன்றம் ஒரு நில அளவையாளரை நீதிமன்ற ஆணையாளராக நியமித்து அக்காணியின் ஆரம்ப நில அளவையைச் செய்யுமாறு கேட்கும். அவர் ஆரம்ப நில அளவையைச் செய்ய வரும் போது ஒரு பகுதியை தான் மட்டும்தான் ஆட்சி செய்வதாக கூறுபவர் நில அளவையாளரிடம் அப்பகுதியை காட்டி

அப்பகுதியை பிரிவிடல் செய்யவிருக்கும் காணியினின்றும் வேறுபடுத்தி விடப்பட்ட காணியாக அளக்குமாறு கேட்க வேண்டும். அதற்குரிய நிச்சயமான எல்லைகளையும் விசாலத்தையும் கூற வேண்டும். அத்துடன் தான் சமர்ப்பிக்கும் உரித்து கோரிக்கையில் மேற்படி பகுதி விடுபட்ட பகுதியென கூற வேண்டும். அதன் பின்னர் நீதிமன்றத்திடம் விடப்பட்ட அப்பகுதியை அளப்பதற்கு ஒரு நில அளவையாளரை நியமிக்குமாறு கேட்டு அளந்து கொள்ள வேண்டும். இறுதியாக இந்த நில அளவையாளரின் விடப்பட்ட பங்கின் படத்தையும் உரித்துக் கோரிக்கையுடன் சேர்த்து நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இறுதியில் வழக்கெழுவினா மூலம் அப்பகுதி தனக்குரியது என்று நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் முறையில் அவ் வழக்கெழுவினாவை வழக்கில் எழுப்ப வேண்டும். அப்போது நீதிமன்றம் அப்பகுதியை அவரது தனிப்பட்ட பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தலாம். இல்லையேல் நீதிமன்றம் அதனை பரிசீலிக்காது இது முக்கியம்.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் சேவக உரிமை

ஆட்சியுரிமைச்சட்டத்தின் கீழ் ஒருவர் சேவக உரிமையைக் கோரும் போது அவர் பத்துவருடத்திற்கு மேல் அவ்வுரிமையை பாவித்து வந்ததாக நிரூபிக்க வேண்டும். அவ்வாறு நிரூபிக்கும் போது அவருக்கு அந்தக் காணியில் உள்ள சம்பந்தத்தை காட்டத்தேவையில்லையென 1984 -1ஆம் பகுதி ஸ்ரீலங்கா சட்ட அறிக்கையில் உள்ள *எட்வின் சில்வா* வழக்கில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சேவக உரிமை என்பது தனக்கு உரித்தில்லாத ஒரு காணியில் தான் உரித்தாளர் போல் செயற்படுவதாகும். உதாரணமாக ஒருவர் தனது காணிக்கு இன்னுமொருவரின் காணிக்குள்ளால் போய் வந்தால் தொடர்ந்தும் 10 வருடங்களுக்கு மேல் போய் வந்தால் அந்த உரிமை அவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. முன்னைய காலங்களில் கிணற்றில் நீர் எடுக்க அல்லது குறித்த ஒரு பகுதியில் வாழும் சமூகத்தவர்கள் தனது தொழிலை செய்வதற்கு

இன்னுமொருவரின் காணிக்குள்ளால் செல்வது அங்கீகரிக்கப் பட்டதொன்றாகும். இப்போது இச்சேவக உரிமை குறைந்து கொண்டு போகிறது.

பத்து வருட காலம் ஆட்சி செய்தால் மட்டும் உரித்து வந்து விடுமா?

இலங்கையின் பல வழக்குகள் தாம் பத்து வருடகாலத்திற்கு மேல் அக்காணியில் வசித்து வந்துள்ளதாகவும் ஆகவே அந்தக்காணி எமக்குச் சொந்தமானது என்று கூறித் தாக்கல் செய்யப்படுவதை நாம் காணலாம். ஒருவர் 10 வருட காலம் ஆட்சி செய்தால் மட்டும் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தில் உரித்து வந்து விட்டாது. அதற்கு சில தேவைப்பாடுகளும் உண்டு. உதாரணமாக ஒரு அரச காணியின் 10வருடத்திற்கு மேல் ஒருவர் ஆட்சி செய்து வருகிறார். ஆகவே அவருக்கு அந்தக் காணி சொந்தமாக மாட்டாது. அரசகாணி ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் வருவதில்லை. அதேபோல் புண்ணிய ஸ்தலங்களின் கீழ் சேவையாற்றுபவர்களுக்கு அவ் ஸ்தலங்கள் வசிப்பதற்கு வீடுகளையும் மற்றும் தேவையான நிலங்களையும் வழங்குவதுண்டு. சில சமயங்களில் அதில் சேவையாற்றுபவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வந்திருக்கலாம். அவர்கள் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தமது பகுதியின் உரித்தாளர்களாக வர முடியாது.

அவர்களது சேவையை மேற்படி நிறுவனம் அல்லது புண்ணியஸ்தலங்களின் நிர்வாகிகள் ரத்துச் செய்துவிட்டால் அன்றிலிருந்து அவர்கள் சட்ட விரோதமாகவே அங்கு குடியிருக்கின்றார்கள் என சட்டம் கூறும். அவர்களை வெளியேற்ற நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுப்பது வழக்கம். அப்போது அங்கு குடியிருப்பவர்கள் எடுக்கும் பாதுகாப்பு என்னவெனில் தாமும் தமது பரம்பரையினரும் 10 வருடத்திற்குமேல் அங்கு வசித்ததால் தமக்கு ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் உரிமையுண்டு என்பதாகும். இதனை நீதிமன்றம் ஏற்பதில்லை. ஆகவே அத்தகைய சந்தாப்பத்தில்

அவர்களுக்காக தெரிபடும் வழக்கறிஞர்களின் மீது பாரிய சுமை சுமத்தப்படுகிறது.

அவர்கள் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் உரிமைக் கோரிக்கையை முன் வைக்காமல் அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் வசித்த பகுதியின் அபிவிருத்திக்கு பல நடவடிக்கைகளை அவர்கள் எடுத்ததாகவும் அவற்றிற்கு பெருமளவு பணம் செலவிட்டதாகவும் கூறவேண்டும். இதனால் அந்த நட்டஈட்டை பெறும் வரையில் அவர் அந்த இடத்தில் இருப்பதற்கு அல்லது வசிப்பதற்கு உரித்துள்ளவர் என்று தமது பதிலில் நீதிமன்றத்திற்கு கூறவேண்டும். இதற்கு JUS Retentionis என்னும் சட்டவிதி உதவி புரிகிறது. ஆகவே அவ்விடத்தில் கவனமாக இருந்தால் நட்டஈட்டை பெறுவதுடன் தொடர்ந்தும் பல வருட காலம் அக்காணியில் வசிக்கலாம். இதனை சதாரணமாக கூறிவிட்டால் மட்டும் போதாது நிரூபிக்கவும் வேண்டும். மேலும் பத்து வருடங்களுக்கு மேல் அங்கு வசித்ததாகவும் அதனால் செலவு ஏற்பட்டதாகவும் அவர் நிரூபிக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவரை வெளியேற்றும் தீர்ப்பை நீதிமன்றம் வெளியிடும் போது இந்த நட்டஈட்டை பற்றி குறிக்காமல் விட்டுவிடும். நட்டஈடு இல்லாமலேயே அவர் வெளியேற வேண்டும்.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் எழுகின்ற அரச காணிப் பிரச்சனைகள்

அரசாங்கம் பலருக்கு காணி அபிவிருத்தி சட்ட கட்டளைச் சட்ட (Permit) அனுமதிப் பத்திரத்தின் கீழ் காணிகளை வழங்குகிறது. அதேபோல் ஜனாதிபதி அவர்கள் அழிப்பை (Grant) வழங்குகிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் சுவர்ண பூமியென காணிகளை வழங்குகின்றார்கள். இக் காணிகளை சிலர் விற்பனை செய்வதுண்டு. பின்னர் அக்காணியில் வசிப்பவர்களுக்கிடையில் தகராறு ஏற்படுவதுண்டு. இவை ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் வருமா என்பதே பிரச்சனையாகும். இன்னுமொரு பிரச்சனை அரசு

காணிகளுக்குள் அத்துமீறி பிரவேசித்து விவசாயம் மற்றும் பயிர்களை செய்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். சிலர் மாட மாளிகைகளை கட்டியும் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அக்காணிகளின் சொந்தக்காரர் ஆகலாமா? என்பது பிரச்சனையாகும். 1842ம் ஆண்டு 12ஆம் இலக்க அரசகாணிச் சட்டத்தின் கீழ் அரசுக்கு எதிராக அசையாச் சொத்து சம்பந்தமாக கால வரம்பு சட்டத்தின் கீழ் உரிமை பெற முடியாது என தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல் காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 16(1) ஆம் பிரிவின் கீழ் மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்னவெனில் அனுமதிப்பத்திரத்தின் (Permit) கீழ் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட காணியின் கீழ் அவர் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் உரித்தைக் கோர முடியாது என்பதாகும். ஆயினும் சட்டத்தால் தடுக்கப்பட்டுள்ள இதனை சிலர் அட்டோனித் தத்துவப் பத்திரத்தையும் ஓர் ஒப்பந்தத்தையும் சட்டத்தரணி முன்னர் நிறைவேற்றி உரித்தை மாற்றிவிடலாம் என நினைத்து நடவடிக்கை எடுக்கின்றனர். இது நீதிமன்றத்தின் முன்னர் ஒரு பிரச்சனையாக வந்தால் முகத்தோற்றத்தளவிலேயே செல்லுபடியாகாமல் போய்விடும். ஏனெனில் அவ்வொப்பந்தத்திலும் அட்டோனித் தத்துவப் பத்திரத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட விடையப் பொருளான காணிச்சட்டத்தால் தடுக்கப்பட்ட காணியாகும். இதனை வேறு வழியில் செய்ய முயற்சிப்பதை நீதிமன்றம் ஏற்பதில்லை ஆயினும் இம்முறை நடைமுறையில் இருக்கிறது. சட்டத்தால் செய்ய முடியாது என்பதை குறுக்கு வழியில் செய்வதை நீதிமன்றம் அனுமதிக்காது.

ஆயினும் ஒரு அரச காணியில் 30 வருடங்களுக்கு மேல் அபிவிருத்தி செய்து உடமையில் இருந்தால் அரசுக்கு எதிராக நிவாரணம் கோர முடியும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தீர்க்கப்பட்ட வழக்கான *தர்மரத்தின எதிர் பெரேரா* என்ற வழக்கில் காணி அபிவிருத்திச்சட்டத்தின் கீழ் அனுமதிப்பத்திரம் பெற்ற ஒருவர் அளிப்பின் கீழ் உரித்து பெற்றவர், சுவர்ண பூமித்திட்டத்தின் கீழ் உரித்துப்பெறுபவர்கள் தாம் பெற்ற

காணியின் அபிவிருத்தியை செய்திருந்தால் அந்த அபிவிருத்தியின் கீழ் JUS Retentionis ன் கீழ் நிவாரணம் பெறலாம் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் உடமையை பெறுதல் (4ஆம் பிரிவு)

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 4ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒருவர் தாம் உடமையில் இருக்கும் காணியில் இருந்து சட்டவிரோதமாக வெளியேற்றப்பட்டால் அவர் வெளியேற்றப்பட்ட தினத்திலிருந்து ஒரு வருட காலத்திற்குள் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் உடமை வழக்கு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்யலாம். ஆனால் அவர் நிரூபிக்க வேண்டியது என்னவெனில் தான் உடமை செய்தது தனக்காகவே என்றும் பிறரது முகவராக அல்லது பிறரது பாதுகாவலராக உடமை செய்ய வில்லை என்றும் நிரூபிக்கவேண்டும். மேலும் தான் சட்டபூர்வமற்ற முறையில் நீதிமன்றத்தில் இருந்து பெற்ற ஆணையின் கீழன்றி வேறு வழியில் உடமை அகற்றப்பட்டதாக நிரூபிக்க வேண்டும். மேலும் தான் காணியில் ஒரு வருடமும் 1 நாளுக்கும் மேற்பட்ட காலம் உடமையில் இருந்ததாகவும் நிரூபிக்க வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவரது முன்னோர் இக்காணியில் உடமையில் இருந்தால் அக்காலத்தையும் சேர்க்கலாம்.

இதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம் என்னவெனில் தனக்கு உரித்து அக்காணியில் இருக்கிறது என்று கூறி இவ்வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய முடியாது. உரித்து நிறுவல் வழக்கிலேயே தாக்கல் செய்யவேண்டும். உடமை வழக்கில் அல்ல என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். உடமையைத் தருமாறு கேட்டு வழக்கு தாக்கல் செய்யலாம்.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள 5ஆம் பிரிவு

இதன் கீழ் அசையாச் சொத்து ஒன்றின் கீழ் ஈடு வைக்கப்பட்ட காணியை மீட்பதற்கு ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட தினத்தில் இருந்து 10 வருட காலம் முடிவடைந்தவுடன் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய

வேண்டும். சிலவேளைகளில் திகதி குறிக்காமல் எழுதப் படிருந்தால் அந்த ஈடு ஒப்பந்தம் பதிவு செய்யப்பட்ட தினத்தில் இருந்து 10 வருட காலம் முடிவடைந்த பின்னர் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யலாம். ஆனால் அந்த ஈட்டிற்கு வட்டி கட்டிக் கொண்டு வந்தால் வட்டி கட்டாமல் விட்ட தினத்தில் இருந்து 10 வருடம் முடிவடைந்த பின்னர் வழக்குத் தாக்கல் செய்யலாம்.

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 10 ஆம் பிரிவு முக்கியமானது ஏன்?

ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 1 தொடக்கம் 9 வரையுள்ள பகுதிகளுக்குள் அடங்காத விடயங்களுக்கான வழக்கெழு காரணம் எழுந்த திகதியிலிருந்து மூன்று வருட காலத்திற்குள் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யாவிட்டால் பின்னர் வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய முடியாது. எழுத்தில் இல்லாத ஒப்பந்தம் கொடுக்கல் வாங்கல் என்பவற்றுக்கு மூன்று வருட காலத்திற்குள் வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். பல வழக்குகளை இதன் கீழ் தாக்கல் செய்யலாம். எங்களிடம் ஆவணங்கள் இல்லை என பலர் வாழாவிருக்கின்றனர் இது தவறு.

காசோலை சம்பந்தமான வழக்குகள்

மதிப்பிழந்த காசோலை சம்பந்தமான வழக்குகள் ஆறு வருட காலத்திற்குள் தாக்கல் செய்யப்படவேண்டும் என்ற விதி ஒன்றுண்டு. ஆனால் முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் சரத் என் சில்வாவின் தீர்ப்பு ஒன்றில் சட்டத்தரணி ஒருவர் காசோலை வழங்கியவரிடம் நோட்டீஸ் ஒன்றை அனுப்பி பணத்தைக் கோரினார். அக்கோரிக்கை விடுக்கப்பட்ட தினத்தில் இருந்து ஆறு வருட காலத்திற்குள் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார். பின்னர் வந்த வழக்கு ஒன்றில் மறைய முன்னாள் நீதியரசான ஷிராணி பண்டாரநாயக்க அளித்த தீர்ப்பு ஒன்றும் இதனை ஆமோதித்து அளிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆகவே மதிப்பிழந்த காசோலைக்கான பணத்தை செலுத்துமாறு கேட்டு சட்டத்தரணி அனுப்பிய வக்கீல்

நோட்டீசுக்கு பதில் இல்லாவிட்டால் அன்றிலிருந்து ஆறு வருடங்களுக்குள் எந்த நேரத்திலும் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யலாம்.

வாகன விபத்து சம்மந்தமான வழக்குகள்

இரண்டு வருடங்களுக்கிடையில் தாக்கல் செய்யப்படவேண்டும்.

தற்போது வாகன விபத்துக்கள் அதிக அளவில் நடைபெறுகின்றன. அதற்கு பல காரணங்கள் இருப்பினும் குடிபோதையில் வாகனத்தை செலுத்துவது முதன்மையாக இருக்கிறது. போதை வஸ்துக்களை பாவித்து விட்டு வாகனத்தை செலுத்துபவர்கள் பலர் உண்டு அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படும் வாகன விபத்தில் பலர் உயிர் இழக்கின்றனர் அல்லது ஊனம் உறுகின்றனர். அவர்கள் விபத்து ஏற்பட்ட தினத்திலிருந்து இரண்டு வருடம் முடிவடைவதற்கிடையில் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யவேண்டும். இழப்பீட்டைப் பெறலாம்.

இழப்பீடு பற்றிய பல்வேறு வரைவிலக்கணங்களை நீதிமன்றங்கள் அளித்துள்ளன. ஆயினும் *நடராஜா எதிர் இலங்கை போக்குவரத்துச்சபை* என்ற வழக்கில் நீதிபதிகள் ஹால்ஸ்பரி (Law of England) என்ற நூலில் உள்ள வாக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “இழப்பீடுகள் ஒரு பரிபூரணமான நிவாரணமாக கொள்ள முடியாது. ஆயினும் சாதாரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வகையில் அந்த இழப்பீடு இருக்கவேண்டும். காயப்பட்ட ஒருவரின் வாழ்வு முன்னைய வாழ்வைப்போலன்றி மாற்றமடைய இடமுண்டு. அவர் முடமாகலாம். தொடர்ந்து தொழில் செய்ய முடியாமல் இருக்கலாம் ஆகவே அவற்றை எல்லாம் கவனித்து இழப்பீட்டை வழங்கவேண்டும்” என்றனர்.

மேலும் இழப்பீடு விஷேட இழப்பீடு என்றும் பொது இழப்பீடு என்றும் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி மேற்படி வழக்கில் பின்வரும் இழப்பீட்டுத் தொகையை வழங்கினார்கள்.

நடராஜா வழக்கில் வழங்கப்பட்ட இழப்பீடு பற்றி அறிவது பயனுள்ளது. ஏனெனில் சிலர் நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் வழங்கப்படும் சிறு தொகைப்பணத்துக்கு பின்னர் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்கைத் தாக்கல் செய்வதில்லை. இழப்பீட்டை பெற வழிதெரிவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறும் சட்டத்தரணிகள் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் பெறக்கூடிய இழப்பீட்டை எடுத்துக் கூறவேண்டும். இரண்டு வருடங்களுக்கிடையில் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

நடராஜா வழக்கில் வழங்கப்பட்ட இழப்பீடு விசேட இழப்பீடு

- 1) தொழிலுக்கு செல்ல முடியாமல் ஒரு வருடகாலம் விபத்துக்குள்ளானவர் பெற்ற அரை நாட்களுக்கான கொடுப்பனவு 4963.75
- 2) விபத்தின் காரணமாக உண்ண வேண்டிய விசேட உணவுகளுக்கான கொடுப்பனவு 2000.00
- 3) வாடகைக் காருக்கான செலவு 1000.00
- 4) விபத்துக்குள்ளானவரை கவனிக்கும் நபருக்கு கொடுக்கப்பட்டது 1680.00
- 5) அம்புலன்ஸ் செலவு 280.00
மொத்தம் 9923.00

பொது இழப்பீடு 50000.00

மொத்தம் 59923.00

ஆகவே மேற்படி இழப்பீடுகளை பெற விபத்துக்கு உள்ளானவர் இரண்டு வருட காலங்களுக்கிடையில் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்கை தாக்கல் செய்ய வேண்டும். நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பை பற்றி கவலைப்படாமல் மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இவ்வாறு கால விதிப்பு சட்டம் பல வழிகளில் மக்களுக்கு உதவுகிறது.

உடமை வழக்கு (Possession)

நாளாந்த வாழ்க்கையில் பலர் சந்திக்கும் வழக்குகளில் உடமை நிறுவல் வழக்கும் முக்கியமான வழக்காக விளங்குகின்றது. இதற்கு காரணம் உறுதி ஒன்று தேவையில்லை அதாவது உடமையில் இருப்பவர் தனக்கு இக்காணியில் உரித்து (உறுதிப் பத்திரம்) இல்லை நன்கு அறிந்த போதும் இக்காணியின் உறுதிப்பத்திரம் உள்ள ஒருவருக்கு எதிராக வழக்கை தாக்கல் செய்து வெற்றி பெறலாம். அவ்வாறு வெற்றி பெற சில நிபந்தனைகள் உண்டு அவை நிறைவு பெற்றிருந்தால் உறுதிப்பத்திரம் பெற்றவர் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. இதற்கும் சில நிபந்தனைகள் உண்டு ஆகவே இவற்றை அறிவதன் மூலம் காணி சம்மந்தமான பல விடையங்களை கற்றுக் கொள்ளலாம். உடமை நிறுவல் வழக்கைப் பற்றி பார்ப்போம்.

உடமை வழக்கு

இந்த வழக்கு எச்சந்தர்ப்பத்தில் எழுகின்றது என்று பார்த்தால் உரித்து இல்லாத ஒருவர் ஒரு காணியில் ஒரு வருடமும் ஒரு நாளும் அக்காணியில் பிறிதொருவரது இடைஞ்சலோ தலையீடோ இன்றி தனக்கென்றே நினைத்து அக்காணியில் வாழ்ந்திருந்தால் அவரை உரித்துள்ள ஒருவர் அல்லது பிறிதொருவர் நீதிமன்ற கட்டளையின் கீழ் அல்லாது வேறு வழிகளில் வெளியேற்ற முடியாது. வேறு வழியில் வெளியேற்றியிருப்பின் அவ் வெளியேற்றத்தை எதிர்த்து வெளியேற்றிய திகதியிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்கு இடையில் இவ் வழக்கை தாக்கல் செய்து மீண்டும் அக் காணியின் உடமையைப் பெறலாம். அதற்கு சில தேவைப்பாடுகள் உண்டு.

1. காணியின் உடமை அவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவேண்டும் அல்லது இருந்திருக்க வேண்டும்.

2. அந்தக் காணிவேறு யாருக்கேனும் அல்லாமல் தனக்காகவே வைத்திருப்பதாக அவரது எண்ணம் இருக்க வேண்டும் உடமையை பிறர் ஒருவருக்காக வைத்திருக்கக் கூடாது.

இவ்விடத்தில் உரோமச் சட்டத்தை பற்றியும் உரோம டச்சர் சட்டத்தை பற்றியும் கூற வேண்டும். மேற்கூறிய இரண்டு சட்டங்களும் கூறுவது என்னவெனில் ஒருவர் உடமையில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் அவர் உடமை செய்யும் காணியை நன்னோக்குடன் உடமையை செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். ஆனால், இலங்கையில் உரோம டச்சர் சட்டமே பொதுச் சட்டமாக இருப்பினும் மேற்படி தேவைப்பாடு தேவையில்லை ஏனெனில் ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 3ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒருவர் வேறு ஒருவரது உரித்துக் காணியை எதிர்த்து எதிர் உரித்துக் கொண்டு 10 வருடங்களுக்கு மேல் தனது உடமையில் வைத்திருந்தால் அவர் அக்காணிக்கு உரித்தாளராக வரமுடியும் என்பதால் நன்னோக்கு இங்கு தேவை இல்லை என்பதாகும்.

இதனைப் பலர் விளங்காமல் உறுதி தம்மிடம் இருப்பதாகக் கூறி பொலிஸிலும் நீதிமன்றத்திலும் வழக்கைத் தாக்கல் செய்து தோல்வியைத் தழுவுவதையும் நாம் காணலாம். ஏனெனில் உடமை வழக்கிற்கு தேவையானது உறுதி அல்ல. ஒரு வருடமும் ஒரு நாளும் இடைஞ்சலோ தலையீடோ இல்லாமல் ஒரு காணியை உடமை செய்தல் என்பதேயாகும்.

எனினும், இவ்விடத்தில் நடைமுறைச் சம்பவங்களையும் குறிப்பிட வேண்டும். நடைமுறையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் உறுதியுள்ளவர் தமது உறுதியை எடுத்துக்கொண்டு பொலிஸ் நிலையத்திற்கு சென்று தனது காணியில் பிறிதொருவர் அத்து மீறி பிரவேசித்துள்ளார் என்று புகார் செய்வதும் பொலிஸார் அக்காணியில் உள்ளவரை அழைத்து அவரை வெளியேற்றுவதும் சிலசந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்வதும் நடைபெறுகிறது. உரித்துள்ளவர் உறுதியை முன்வைக்கும்போது உடமையில் உள்ளவரிடம்

ஒரு ஆவணமும் இல்லாமல் இருப்பதால் பொலிஸாராலும் ஒன்றமே செய்ய முடியாது. பொலிஸார் இம் முறைப்பாடு உரித்து நிறுவல் வழக்கா? உடமை நிறுவல் வழக்கா? என்பதைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் உடமையினின்றும் வெளியேற்றப்பட்டவர் உடனடியாக நீதிமன்றம் சென்று புகார் செய்யப்பட்டு வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். உரித்துக்கு எதிரான வழக்கல்ல உடமையை உறுதி செய்யும் வழக்கையே தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

உடமை வழக்கில் வெற்றி பெற தேவையான இன்னும் சில தேவைப்பாடுகள்

உடமையில் இருப்பவர் பிறர் ஒருவருக்காக அந்த உடமையில் இருக்கக் கூடாது தனது எஜமானுக்காக அல்லது முதல்வருக்காக அல்லது குத்தகையாளராக உடமை செய்யக் கூடாது. தனக்கென்றே உடமை செய்ய வேண்டும். தனது குடும்பத்திற்கென்றே உடமை செய்ய வேண்டும்.

மற்றையது உடமையினின்றும் சட்டபூர்வ வழிகளின்றி வெளியேற்றப்பட்டால் ஒரு வருடத்திற்கிடையில் வழக்கை தாக்கல் செய்ய வேண்டும். சட்டபூர்வமாக என்பது நீதிமன்ற தீர்ப்பு மட்டுமேயாகும்.

உடமைக்கு எவ்வாறு நிவாரணம் கிடைக்கிறது.

1871 ஆம் ஆண்டு 22 ஆம் இலக்க ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 4 ஆம் பிரிவின் கீழ் உடமை அகற்றலுக்கு எதிராக நிவாரணம் உண்டு. அச்சட்டப் பிரிவு கூறுவது என்னவெனில் ஒருவர் தான் உடமை செய்யும் காணியிலிருந்து சட்டமுறையினால் அன்றி வேறு விதமாக உடமை அகற்றப்பட்டால் அதற்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்வது சட்ட பூர்வமானதாகும். ஆனால், அவ்வழக்கு ஒரு வருடத்திற்கிடையில் தான் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வேண்டும். அவ்வாறு உடமை அகற்றப்பட்டது உண்மையென நிரூபிக்கப்பட்டால் வழக்காளி மீண்டும் அக்காணியில் குடியேற

அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். காணியின் உரித்து நிரூபிக்கப்படத் தேவையில்லை என்கிறது. எதிராளியின் உறுதியை இங்கு பாதுகாப்பாக எடுக்கக் கூடாது. உடமை அகற்றுதல் என்பதன் வரைவிலக்கணம் என்ன எனப்பார்ப்போம். “உடமையினின்றும் அகற்றுதல் என்பது அந்த காணிக்குள் செய்து வந்ததை அல்லது செய்யப்பட வேண்டியதை செய்யாமல் தடுப்பதாகும்” எனப்படுகிறது.

மேலே கூறியவை நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் உடமை வழங்கப்பட மாட்டாது. தீர்க்கப்பட்ட வழக்குகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

அப்துல் அஸ்ஸ எதிர் அப்துல் ரஹீம் என்பது ஒரு பள்ளிவாசலின் நம்பிக்கை பொறுப்பாளர் (Trustee) தாக்கல் செய்த வழக்காகும். இப்பொறுப்பாளர் குறித்தவொரு காலப் பகுதிக்கு சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டார். இவரை பள்ளிவாசல் நிருவாக சபை கட்டுப்படுத்தியது. ஆகவே, அவர் சுயமாக இயங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை. அத்துடன் குறித்ததொரு காலத்திற்கு மட்டுமே அவரது சேவையை பள்ளிவாசல் பெற்றது இவர் நிர்வாகத்திற்கு எதிராக வழக்கை தாக்கல் செய்தபோது நீதிமன்றம் கூறியது என்னவெனில் உடமைக்குத் தேவையான தேவைப்பாடுகள் இவரால் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றும் அத்துடன் அவரால் பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்திற்கு புறம்பாக தனது விருப்பப்படி ஒன்றுமே செய்ய முடியாது என்றும் கூறி அவர் உடமை வழக்கில் நிவாரணம் பெற முடியாது என்றும் தீர்த்தது.

இன்னமொரு வழக்கு *பெரேரா எதிர் விஜயசூரிய* என்பதாகும். இந்த வழக்கில் வழக்காளி ஒரு பெரிய காணியில் ஒரு பகுதியை 25 வருடங்களாக உடமையில் வைத்திருந்தார். 1951.06.13 ஆந் திகதி எதிராளிகளான கணவனும் மனைவியும் இவரது உடமையில் இருந்த காணிக்குள் புகுந்து அங்கிருந்த உயர் வேலியை வெட்டி உட்புகுந்து சிறியதொரு கொட்டிலையும் கட்டியிருந்தனர். வழக்காளி இதனை பொலிஸாருக்கு முறையிட்ட போது பொலிஸார் உடமையில் இருந்தவரை நீதிமன்றத்திற்கு சென்று வழக்கை தாக்கல்

செய்யுமாறு அறிவுரை செய்தனர். மேலும் எதிராளிகளுக்கு காணியில் எந்த மாற்றத்தையும் செய்யக்கூடாது எனவும் தெரிவித்தனர். 1951 ஜூன் 22ல் இரண்டாவது எதிராளி சிலருடன் இக்காணிக்குள் சென்று மீண்டும் வீடு ஒன்றை கட்டத்தொடங்கினார். பொலிஸார் சமாதானக் குலைவை அவர்கள் ஏற்படுத்துவதாக கூறி அவர்களை சமாதான முறியொன்றையும் தருமாறும் கேட்டனர். அத்துடன், பொலிஸார் நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் வழக்கையும் தாக்கல் செய்தனர். 1951 ஜூலை 28 ஆம் திகதி இரண்டாம் எதிராளி பொலிஸாருக்கு கொடுத்த உத்தரவாதத்தின் படி பொலிஸார் நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த வழக்கை வாபஸ் பெற்றனர். இதனிடையே வழக்காளி அக்காணிக்குள் ஒரு மண் வீட்டை 1951 ஜூன் 23ல் கட்டினார். அத்துடன், பொலிஸாரின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் வழக்காளி நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கையும் தாக்கல் செய்தார். இது தாக்கல் செய்யப்பட்டது 1951 ஆகஸ்ட் 24 ஆம் திகதியாகும். அந்த வழக்கில் வழக்காளி கேட்ட நிவாரணம் என்னவெனில் எதிராளிகள் தான் உடமை செய்யும் காணிக்குள் உட்புகக் கூடாது என்பதாகும்.

உயர்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்த்தது வழக்காளி உடமையில் இருக்கும்போது எதிராளி காணிக்குள் சென்று அதாவது 1951 ஜூன் 13 ஆம் திகதியும் 22 ம் திகதியும் காணிக்குள் சென்று வீடு கட்டியது. வழக்காளியை உடமையில் இருந்து வெளியேற்றியதற்கு சமனாகும். இது ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 4ஆம் பிரிவில் குறிக்கப்பட்டுள்ள விதிக்குள் வருகிறது. ஆகவே வழக்காளி இக்காணியை ஒரு வருடத்திற்குள் ஒரு நாளுக்குமேல் தனது உடமைளில் வைத்திருந்தார் என்பது நிரூபனம் ஆகிறது. இதனால் வழக்காளி உடமை நிவாரணத்திற்கு உரித்தானவர் என பிரகடனப்படுத்தியது.

ஆட்சியுரிமைச்சட்டத்தின் 4 ஆம் பிரிவானது உடமையினின்றும் அகற்றுதல் என்பது சட்டத்தால் அன்றி வேறு எவ்வழியாலும் அகற்றப்படுதலைக் குறிக்கிறது. பொலிஸாரின் செயற்பாடும் இதற்குள் சில சந்தர்ப்பங்களில் அடங்குகிறது. அத்தகைய

சந்தர்ப்பத்தில் உடமை அகற்றப்பட்டவருக்கு எதிராக எதிராளி தனது உரித்தைக் காட்டுவது ஒரு பாதுகாப்பாக அமையாது என்பதுடன் யூட்டின்(Voet) பின்வரும் விதியையும் எடுத்துக் காட்டலாம். “That any Dispossession otherwise than by Process of Law Comes within the unlawful Dispossession. As Voet says, The Plaintiff is entitled to damages occasioned by the ouster (voet 43.16.6). The Title of the Defendant is not a defence which could be raised in a Possessory Action.

உடமையைக் கணிப்பது பற்றி.

வழக்காளியை தனித்து குறித்த காணியில் அவரை வெளியேற்றுவதற்கு முன்னர் உள்ள ஒருவருடம் ஒருநாள் என்ற காலப்பகுதிக்குள் உடமை செய்தார் என்று நிரூபிக்கத் தேவையில்லை. அவரது முன்னோர்கள் அங்கு உடமை செய்தனர் என்பதையும் காட்டி அதன் மூலம் ஒரு வருடமும் ஒரு நாளும் இருப்பின் அதனையும் ஏற்க வேண்டும் என்பது விதியாகும்.

எதிரிகூரிய எதிர் ஜெயவர்தன வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்த்தது. வழக்காளி தானே ஒருவருடம் ஒருநாள் அக்காணியை உடமை செய்தார் என்று நிரூபிக்கத் தேவையில்லை தனது முன்னோர் இவ்வழக்கில் வழக்காளியின் தகப்பன் அங்கு வசித்தவர் ஆகும். தகப்பனாரின் உடமை காலத்தையும் வழக்காளி தனது காலத்துடன் கூட்டி உடமை செய்த காலத்தை காட்டலாம் என்றது. சில்வா எதிர் அப்புறாமி என்ற வழக்கில் உடமை வழக்கில் வழக்காளிக்குள்ள மற்றுமொறு சட்ட வாய்ப்பு என்னவெனில் வழக்காளி தனது முன்னோர் உடமை செய்த காலத்தையும் தனது காலத்தோடு சேர்த்துக் கணிக்கலாம் என்பதாகும்.

றேமன் எதிர் விஜயவர்தன வழக்கில் ஆபிரஹாம் பிரதம நீதியரசர் கூறியது என்னவெனில் உடமை வழக்கில்

வழக்காளி தனது உடமைக் காலத்தையும் சேர்த்து கணித்து 12 வருடம் 1 நாளை கணக்கிட முடியும் என்ற விதியாகும்.

முடிவுரை

எனவே உடமை வழக்கில் பின்வரும் அம்சங்கள் மிக முக்கியம்.

1. உடமை செய்வதற்கு உறுதி அவசியமில்லை. ஆனால், தான் உடமை செய்யும் காணி தனது உடமையானது என்ற எண்ணமும் உடமை செய்யும் காணியின் கட்டுப்பாடும் வழக்காளியிடம் இருக்க வேண்டும் அல்லது இருந்திருக்க வேண்டும்.
2. உடமைக் காலம் ஒருவருடமும் ஒரு நாளும் உடமை அகற்றப்படுவதற்கு முன்னர் இருந்திருக்க வேண்டும். இக் காலத்தில் தனியாக வழக்காளியே உடமையில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. அவரது முன்னோரின் உடமைக் காலத்தையும் சேர்த்துக் கணிக்கலாம்.
3. உடமை அகற்றப்பட்டு ஒரு வருட காலத்திற்குள் நீதிமன்றத்திற்கு சென்று நிவாரணம் கேட்க வேண்டும்.
4. உடமையை மறுதலிக்க காணி உரிமையாளர் தனது காணி உரித்தை காட்ட முடியாது.
5. ஆட்சியுரிமைச் சட்டத்தின் 4 ஆம்பிரிவு உடமை செய்பவருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது அதனை மீறும் எதிராளியின் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

பிரிவிடல் சட்டம் இலக்கம் 21 உம் அதன் திருத்தங்களும் பற்றி நீங்கள் அறியவேண்டியவை

இலங்கையில் நடைபெறும் வழக்குகளில் மிக நீண்ட காலத்திற்கு நடைபெறுகின்ற வழக்குகளில் பிரிவிடல் (Partition) வழக்கும் ஒன்று ஆகும். இது பூதல் வழக்கு என்றும் பாகப்பிரிவினை வழக்கு என்றும் சிலரால் அழைக்கப் படுகிறது.

இவ் வழக்கு இலங்கையில் புதிதாக இயற்றப்பட்டுள்ள உரித்துச்சட்டத்தின் கீழ் அழிபடவுள்ளது. ஆகவே இச்சட்டத்தைப் பற்றி அறிந்து வைத்திருப்பது பலனுள்ளதாகும்.

பிரிவிடல் வழக்கை யார் தாக்கல் செய்யலாம் என்பது பற்றி முதலில் பார்ப்போம். பிரிவிடல் சட்டத்தின் 2ஆம் பிரிவின்படி ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ளகாணியில் பங்கு உள்ள ஒருவர் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர் இவ் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யலாம். ஆரம்பகாலத்தில் பிரிவிடல் வழக்கைத் தாக்கல் செய்பவர் தனது பங்குக்காணியில் உடைமை செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் *சிஞ்சி எதிர் விஜயகுணசேகர* என்ற வழக்கில் உயர் நீதிமன்ற மூன்று நீதியரசர்கள் மேற்படி உடமை தேவை தானா என்று ஆராய்ந்து பின்வருமாறு கூறினர். ஆதனச்சட்டப்படி பொதுக் காணியிலோ அல்லது தனிப்பட்ட காணியிலோ உரித்துள்ளவர் அக்காணியை உடைமையையும் செய்கிறார் என்று சட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதால் காணியில் உரித்துள்ள ஒருவர் உடைமையில் இல்லாவிட்டாலும் பிரிவிடல் வழக்கை தாக்கல் செய்யலாம் எனத் தீர்த்தனர்.

ஆகவே இன்றைய நிலை என்னவெனில் பொதுக்காணியில் உரித்துள்ள ஒருவர் உடமை இல்லாவிட்டாலும் பிரிவிடல் வழக்கை தாக்கல் செய்யலாம் என்பதே. ஆனால், அவர் ஒரு ஆபத்தை சந்திக்க வேண்டும். பிறத்தியார் ஒருவர் அவரது பங்கை ஆட்சியுரிமை சட்டத்தால் கைப்பற்றியிருக்கக் கூடாது.

அப்படி கைப்பற்றி இருந்தால் அவரால் வழக்கில் வெற்றிபெறுவது கஷ்டம். பங்குத்தாரர்கள் ஒரு பங்குக்காரரின் காணியை ஆட்சியுரிமையில் கைப்பற்றுவது கஷ்டம். அதற்கு பல சட்டத் தேவைப்பாடுகள் உண்டு. ஆகவே பங்குத்தாரர் ஒருவர் ஏனைய பங்குத்தாரரை புறந்தள்ளிவிட்டு பிரிவிடல் வழக்கைத் தாக்கல் செய்துவிட்டு வெற்றி பெறுவது கஷ்டம். ஏனெனில் பிரிவிடல் வழக்கின் இறுதி முடிவு பங்குத்தாரர் அனைவரும் வழக்கில் பங்கு பற்றினார்களா? அவர்களது பங்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்களா என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

பிரிவிடல் வழக்கின் தேவைப்பாடுகள் பற்றி இனிப்பார்ப்போம். பிரிவிடல் வழக்கில் 4ம்,5ம் பிரிவுகளில் இது காணப்படுகிறது. அவை பின்வருமாறு ஆகும்.

1) பிராதில் வழக்கை தாக்கல் செய்யும் வழக்காளி அக்காணியில் பங்குள்ள அனைவரையும் கட்சிக்காரராக சேர்க்கவேண்டும். அவரது அறிவுக்கு எட்டியவர்களையே காட்சிக்காரராகக் வேண்டும். ஏனெனில், கிராமப்புறங்களில் பலர் தமக்கும் அக்காணியில் வழியுரிமையில் பங்குண்டு என்று கூறுவது வழக்கம். எல்லோரையும் சேர்க்கத் தேவையில்லை. அவ்வாறு தமக்கும் பங்குண்டு என்று கூறுபவர்கள் அவர்களாகவே நீதிமன்றத்திற்கு வந்து தம்மையும் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்க சட்டத்தில் இடமுண்டு. மற்றும் நில அளவையாளர் ஆரம்ப நில அளவையை செய்யும் பொழுது பங்குக்காரர் அவரிடம் சென்று தமக்கும் பங்குண்டு என்று கூறவும் அவ்வாறு கூறினால் நில அளவையாளர் அவர்களை தனது அறிக்கையில் நீதிமன்றத்திற்கு கூறவேண்டும் என்றும் சட்டம் கூறுகிறது. மேலும் வழக்கின் எதிராளிகள் தமக்குத் தெரிந்தவரையில் யாரும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்திற்கு கூறலாம். மேலும் நீதிமன்றமே கட்சிக்காரரின் உறுதிகளை படித்துவிட்டு பங்குள்ள யாராவது விடுபட்டு இருந்தால் அவர்களை வழக்கில் சேர்க்குமாறு வழக்காளிக்குக்

கட்டளையிட சட்டத்தில் இடமுண்டு. ஆகவே, இத்தகைய பல வழிகளில் உண்மையான பங்குதாரர்கள் வழக்கில் பங்கு பற்ற இடமிருப்பதால் வழக்காளியே சகலரையும் கட்சிக்காரராக்க வேண்டுமென்று பிரிவிடல் சட்டம் எதிர்பாக்கவில்லை. தான் அறிந்தவரை பங்குத்தாரர்களைச் சேர்த்தால் போதுமானது.

ஆனால் சில நீதிமன்றங்களில் இதற்கு மாறான நிலையும் காணப்படுகின்றது. நான் அறிந்த வழக்கொன்றில் மயான வளவிற்கு பிரிவிடல் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்ட போது கிராமத்தவர் அனைவரையும் கட்சிக்காரராக சேர்க்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை சிலர் முன் வைத்தனர் நீதிமன்றம் அதனை ஏற்றவில்லை.

- 2) வழக்காளி தனது பிராதில் தனக்கு அந்தக் காணியில் உள்ள பங்கையும் அந்த பங்கு அவருக்கு வந்த வழியையும் காட்டவேண்டும். பரவணி பட்டியல் மூலம் இதனைக் காட்டலாம். அத்துடன் தான் அறிந்தவரையில் தன்னால் எதிரிகளாக சேர்க்கப் பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு பங்கு எவ்வாறு வந்தது என்பதையும் கூறலாம். ஆனால் பங்குக் காரர்கள் தமது உரித்துக் கோரிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் போது அவர்களே தமது பங்கு வந்த வரலாற்றைக் காட்டவேண்டும். மேலும் நீதிமன்றத்திற்கு எதிராளிகள் இணைக்கும் ஆவணங்களில் இந்த உறுதிகள் அனைத்தும் காட்டப்படல் வேண்டும். நீதிமன்றம் ஒரு தீர்மானத்திற்குவர இது அவசியம் என சட்டம் கூறுகின்றது.
- 3) பிராதில் கூறியுள்ள காணியின் நில அளவைப் படம் இருந்தால் அது பிராதுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். இல்லையேல் சுயமாக வரைந்த வரைபடம் காட்டப் படவேண்டும். நில அளவையாளர் பிரிவிடல் செய்யவிருக்கும் காணியை அடையாளம் காண இது உதவவேண்டும்.

4) பிராதின் அட்டவணையில் கூறப்படும் காணியின் விசாலமும் நில அளவையாளரால் அளக்கப்படும் காணியின் விசாலமும் சரி சமனாக இருக்கவேண்டுமென சட்டம் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனெனில், பண்டைய காலத்தில் உறுதிகளில் காட்டப்படும் காணியின் பெயர்களும் விசாலமும் கண் அளவிலானவை ஆனால், நில அளவையாளரின் படம் துல்லியமானது. இதனால் கண்ணளவும் துல்லியமும் முரண்படுவதால் இவ்வழக்கை கொண்டு நடத்த முடியாது என சட்டம் எதிர் பாக்கவில்லை என யாபா எதிர் திஸாநாயக்கசேதேரா 1989 (1) எஸ்.எல். ஆர்.361 ஆம் கபிரியல் பெரேரா எதிர் அக்னஸ்பெரேரா 43 சி.எல். டபிள்யூ 82 இலும் கூறப்பட்டுள்ளது. விசாலம் வேறுபட்டாலும் பிரிவிடல் செய்யவேண்டிய காணி இதுதான் என கட்டாயம் அடையாளம் காணப்பட வேண்டிய தகவல்கள் பிராதில் இருக்க வேண்டும்

5) மிக முக்கியமான இன்னும் ஒரு அம்சம் என்னவெனில் பிரிவிடல் செய்யவிருக்கும் ஒரு காணியின் சிறியதொரு பகுதியை மட்டும் பிரிவிடல் செய்யுமாறு கோர முடியாது பிரிவிடல் செய்ததன் பின்னர் மேலும் காணி மிகுதி இருக்க முடியாது என சட்டம் கூறுகின்றது. முன்னாள் நீதியரசர் பஸ்நாயக்க அவர்களின் தீர்ப்பை படித்தால் இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பிரிவிடல் வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கள் பலவற்றை பொதுமக்கள் அறிய வாய்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஏனெனில் பிரிவிடல் வழக்கு ஒரு விசேட பார்வைகொண்டது. வழக்காளி எதிராளியாகவும் எதிராளி வழக்காளியாகவும் மாறி வழக்கை கொண்டு நடத்த இச் சட்டம் இடம் அளிக்கிறது. மேலும், ஒரு முறை தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வழக்கு முடிவுற்றவழக்கு (Resjudicata) என்ற தத்துவத்தின் கீழ் வழக்குடைய சந்தர்ப்பம் பிரிவிடல் வழக்கிற்கில்லை. ஆகவே இவை பற்றியும் வாசகர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதால் முக்கியமான தீர்ப்புக்கள் பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பிரிவிடல் வழக்கின் 12(1) ஆம் பிரிவின் படி வழக்கைத் தாக்கல் செய்பவரின் சட்டத்தரணி கட்டாயமாக அக்காணி அமைந்துள்ள மாவட்ட காணிப் பதிவுக்காரியாலயத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள காணிப்பதிவுப் புத்தகத்தைப் பார்த்து பிரிவிடல் வழக்கில் சம்பந்தப் படவேண்டியவர்களின் பெயர்களையும் விலாசத்தையும் நீதிமன்றத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டும். இது கட்டாயம் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையேல் பிரிவிடல் வழக்கின் தீர்ப்பு ரத்துச் செய்யப்படும்.

சோமாவதி எதிர் மடவல (1983 2 SLR) என்ற வழக்கு 12(1) சம்மந்தமாக ஆராயப்பட்டு தீர்க்கப்பட்ட வழக்காகும். இவ் வழக்கு 5 உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர்களால் தீர்க்கப்பட்டது. இதனால் இத்தீர்ப்புக்கு முரணாக எந்த நீதிமன்றமும் இயங்க முடியாது. 12(1) பிரிவின் கீழ் பிரகடனம் இல்லாவிட்டால் நீதிக்கு முரணாக வழக்கு விளங்கப்பட்டு தீர்க்கப்பட்டது என உயர் நீதிமன்றம் தீர்க்கும். ஆகவே, ஒவ்வொரு வழக்காளியின் சட்டத்தரணியும் இதனைக் கவனிப்பது வழக்கம்.

வழக்காளி கூறுகின்ற காணியை விட எதிராளி கூறகின்ற காணி விசாலமானதாக இருத்தால் எதிராளி அந்த விசாலமான காணிக்கு(LisPendens) முடிவுறா வழக்கு என்ற பிரகடனத்தை காணிக்கந்தோரில் பதிவு செய்யலாம். அந்தக் காணியை அளப்பதற்கு நில அளவையாளருக்குரிய பணத்தை நீதிமன்றத்தில் வைப்புச் செய்யவேண்டும் என பிரிவிடல் சட்டத்தில் 19(2) ஆம் பிரிவு கூறுகிறது.

பிரிவிடல் வழக்கில் *சிறகோரிஸ் அப்புவுறாமி எதிர் மரியநோனா* என்ற வழக்கு முக்கியமானது. காணியின் பங்கு தாரர்கள் தங்களது வசதியைப் பொறுத்து காணியின் சில பகுதிகளை தமது உடமையில் வைக்கவும் அவை ஏனைய பங்குத்தாரர்களின் உரிமையிலிருந்து விடுபட்டதாகவும் கூறிவருவதையும் நாம் காணலாம். நீதிமன்றம் பிரிவிடல் வழக்கு ஒன்றுவரும் போது இதனை கவனத்தில் எடுக்காது.

ஏனெனில் இதன் கீழ் முழுக்காணியின் ஒரு பகுதியே பிரிவிடல் செய்யப்படுகின்றது.

இவ்வாறு செய்ய பிரிவிடல் சட்டத்தில் இடமில்லை பஸ்நாயக்கா அவர்களின் தீர்ப்பும் இதுவேயாகும். ஆனால் கூட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் முழுக்காணியையும் தமக்குள் லொட் லொட்டாக பிரித்துக் கொண்டு பல வருடகாலம் 10 வருடத்திற்கு மேல் ஆட்சி செய்தும் தாம் ஆட்சி செய்யும் லொட்டின் உரிமையை மற்றவர்கள் அங்கீகரிப்பதுடன் அவர்களது உரிமையை கை துறப்பதாகவும் கூறி செய்கின்ற ஒப்பந்தத்தால் அதனை நீதிமன்றம் பிரிவிடல் என்ற கருத்துக்குள் ஏற்றுக் கொள்கிறது. *பெர்னாண்டோ எதிர் கனிதா* என்ற வழக்கும் பிரிவுக் கவுன்சிலால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு 73 NLR இல் அறிக்கை செய்யப்பட்ட வழக்கில் *சீமான் பெரேரா எதிர் ஐயதுங்க* என்ற வழக்கும் இதனை அங்கீகரித்துள்ளன. பிரிவிடல் வழக்கில் இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் (Exclusion Contest) நீக்கிய பகுதி என்பதாகும். பிரிவிடல் வழக்கு நடக்கும் போது சிலர் சில பகுதிகளை பிரிவிடல் வழக்கில் சேர்க்கக்கூடாது என்றும் அப்பகுதி பிரிவிடல் பகுதியிலிருந்து நீங்கிய பகுதியாக கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுவதுண்டு இவ்வாறு கூறுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு.

1. பழய காலத்தில் காணிகள் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன. சில சந்தர்ப்பங்களில் காணிகளின் பெயர்கள் மருவி வழங்குவதும் உண்டு அதேபோல் மாறி ஒன்றோடு ஒன்று கலந்துவிடுவதும் உண்டு. இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவர் தன் வாழும் பகுதி பிரிவிடல் செய்யவிருக்கும் காணிக் குள் வராது என்றும் ஏனெனில் தனது காணி வோறு ஒரு பெயரைக் கொண்டது என்றும் வாதாடுவதுண்டு. உதாரணமாக ஹேவாவிதாரண வழக்கில் பிரிவிடல் செய்யவிருந்த காணியின் பெயர் தெல்ஹாவத்தையாகும். இது 1.2.3.4.5. என மூன்று லொட்டுக்களை கொண்டது என்று பிரிவிடல் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. 5 லொட்டில் வசிப்பவர் தனது காணி இப்பிரிவிடல் வழக்கிற்குள் வராது என்றும் அக்காணி

தெல்ஹாவத்தையில் இல்லையென்றும் கொஸ்ஹகவத்-தைக்குள் உள்ளது என்றும் கூறினார். நீதிமன்றம் காணியின் பெயரை கொண்டு வழக்கின் தீர்ப்பை வழங்க முடியாது என்றும் அக்காணி பிரிவிடல் செய்யவிருக்கும் காணிக்குள் வருகிறதா? இல்லையா என்பதை வேறு சாட்சியங்களைக் கொண்டே தீர்மானிக்கவேண்டும் என்றும் கூறியது. *லூசிநோனா எதிர் குணசேகர* என்ற வழக்கில் இதற்கு மாறான கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது அது பின்னர் வந்த வழக்குகளில் நிராகரிக்கப்பட்டது.

பொதுக்காணிப் பங்குதாரர்களில் ஒருவர் அக்காணியின் ஒருபகுதியை பன்நெடுங்காலமாக ஆட்சி செய்வதாகவும் ஆகவே அக்காணி பிரிவிடல் வழக்கிற்குள் வராது என்றும் வாதாடும் சந்தர்ப்பம் பல வழக்குகளில் எழுந்துள்ளது. ஆட்சியுரிமை சட்டத்திற்குள் வரும் என அவர்கள் வாதாடுவதுண்டு ஒரு நாட்டுச் சொந்தக்காரர் இன்னுமொரு நாட்டுச் சொந்தக்காரரின் பங்கை ஆட்சியுரிமையால் பெறமுடியாது என்பதே பொதுவான விதியாகும். *கொரியா எதிர் திலகரத்தின* வழக்கில் இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அதன் பின்னர் வந்த பலஸ்தியன் வழக்கில் ஒரு நாட்டுச் சொந்தக்காரன் மிக நீண்ட காலமாக பொதுக்காணியின் ஒரு பகுதியை தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்து ஆட்சி செய்தால் அவர் அக்காணியை ஆட்சியுரிமையால் பெறுகின்றார் என்ற ஊகம் எழும் என்றும் இந்த ஊகத்தை நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அவரைச் சாரும் என்றும் மறுதலிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஏனைய பங்காளரைச் சாரும் எனவும் அவ்வழக்கில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நீதிமன்றம் பரிசீலிப்பது நீக்கிய பகுதியென கூறப்படும் பகுதியை ஆட்சியில் வைத்திருப்பவர் ஏனையவர்களிடம் இருந்து எதிர் உரித்தாக அதனை 10 வருடம் வைத்திருந்தாரா என்பதே. எதிர் உரித்தாக 10 வருடம் வத்திருந்தால் அவரது பகுதி பிரிவிடல் வழக்கில் உள்ள காணியில் இருந்து நீக்கிய பகுதியாக நீதிமன்றம் பிரகடனப் படுத்தும். நீக்கிய பகுதிக்கு முக்கியமானது எதிர்

உரித்தும் 10வருட உடமையுமாகும். எவ்வாறு அப்பகுதிக்குள் வந்தார் என்பதை நீதிமன்றம் கவனிப்பதில்லை எதிர் உரித்துக்கு மாறாக ஏனையவர்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்பதை நீதிமன்றம் கவனத்தில் எடுக்கும்.

கூட்டுச் சொந்தக்காரர் ஒருவர் அந்த கூட்டுச் சொந்தக் காணியில் அவருக்குள்ள உரிமையை விட கூடுதலான பகுதியை வைத்து உடமை செய்தால் அவருக்கு விரோதமாக நீதிமன்றத்தில் தடையாணையைக் கோரலாம். ஆனால் இழப்பீடு கேட்கமுடியாது. *அப்புஹாமி எதிர் அந்திரியா* என்ற வழக்கும் *சில்வா எதிர் சில்வா* என்ற வழக்கும் இதற்கு உதாரணங்களாகும்

பிரிவிடல் வழக்கில் விளக்கம் எவ்வாறு நடை பெறுகிறது எனப் பார்ப்போம். நீதிமன்றம் வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் உறுதியை பரிசீலனை செய்வதற்கு வசதியாக ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பங்கை நிரூபிக்க தாம் கையாளவிருக்கும் உறுதிகளின் அத்தாட்சிப்படுத்திய பிரதியை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். அதனை உறுதிப்படுத்த சாட்சியங்களையும் முன் வைக்கலாம்.

ஆதம் ஜீ எதிர் சதீன் என்ற வழக்கில் பிரபுக்கள் சபை கூறியது என்னவெனில் நீதிமன்றம் ஒவ்வொரு உறுதியையும் சாட்சியத்தையும் ஆராய்ந்து அவர்களின் பங்கை தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதிற்கு அமைய பிரிவிடல் தீர்ப்பு வழங்கக்கூடாது என *குணரத்ன எதிர் கொழும்பு அதிமேற்றிராணியார்* என்ற வழக்கில் தீர்க்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால், நீதிமன்றம் ஒவ்வொருவரின் பங்குகளை ஆராய்ந்து அவற்றை கட்சிக்காரர் ஏற்றுக் கொள்ளும் பட்சத்தில் அவர்கள் ஏதாவது திருத்தம் செய்வதானால் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு தீர்வையை கூறுவதில் தவறில்லை என *குமாரிஹாமி எதிர் வேராசம்* என்ற வழக்கில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு உறுதி மோசடியாக எழுதப்பட்டது என்று எதிர்ப்பை தெரிவிக்கும் பட்சத்தில் அதனை நீதிமன்றம் பரிசீலனை செய்யலாம் மற்றையபடி ஒரு உறுதி சட்டபூர்வமானதா என ஆராயவேண்டிய தேவையில்லை என பெரேரா எதிர் இளைய தம்பி என்ற வழக்கில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது பிரிவிடல் வழக்கில் உள்ள காணியை நில அளவை செய்து சமர்ப்பிக்கும் நில அளவையாளரின் நில அளவைப் படத்தை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றும் அதற்கு திகதியும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பிரிவிடல் வழக்கின் 35ஆம் பிரிவு கூறுகிறது.

நில அளவையாளரின் அளவைப் படத்தில் திருத்தியுறாதவர் தனது செலவில் வேறு ஒரு நில அளவையாளர் மூலம் பிரிவிடல் காணியை அளந்து நீதிமன்றத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கலாம். இது நீதிமன்றத்தின் மூலமே நடைபெற வேண்டும் இவர் சமர்ப்பிக்கும் நில அளவைப் படத்தை பிரிசீலிப்பதற்கு சகல கட்சிக்காரர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் இதனை “Scheme Inquiry” என்பர்.

“Scheme Inquiry” யில் திருத்தங்கள் எதுவும் மூல நில அளவையாளரின் மூலம் செய்ய வேண்டும் என நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கலாம். அவ்வாறு தீர்மானித்தால் அதனை மூல நில அளவையாளருக்கு கூறி நில அளவைப் படத்தில் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். பின்னர் அதனை அங்கீகரிக்க வேண்டும் இதனை அறிய குணசேகர எதிர் சூதா நோனா, அப்புஹாமி எதிர் வீரதுங்க, ஹென்ரிக் எதிர் ஹமாரா ஹாமினி என்ற வழக்குகளை வாசிக்க வேண்டும். இதன் பின்னர் இடைக்கால இறுதித் தீர்வை வழங்கப்படும்.

பிரிவிடல் வழக்கில் இடைக்கால இறுதித் தீர்வை ஒரு முக்கியமான விடையமாகும். இடைக்கால இறுதித் தீர்வையை மாவட்ட நீதிமன்றம் வழங்கிய பின்னர் அதனை எதிர்த்து மேன்முறையீடு செய்வதானால் பின்வரும் காரணங்களுக்காக மட்டுமே செய்யலாம்.

அ) அழைப்பாணை அனுப்பாமை.

ஆ) குற்றகவையினர் அல்லது வலது குறைந்தோர் சார்பில் உரிய பதிலி நியமிக்கப்படாமல் தீர்வை வழங்கப்பட்டால்

இ)இறந்தவருக்கு எதிராக பதிலீடு செய்யப்படாமை

ஈ) உரிமை கோரிக்கை வைத்தவர் வழக்கின் விளக்கத்தில் பங்குபற்றாமை.

ஆனால் அவருக்கு விரோதமாக ஒரு தலைப்பட்ச நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என மாவட்டநீதிமன்ற பதிவாளரால் பதிவுத் தபால் அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அவரது மேன்முறையீடு நிராகரிக்கப்படும்.

மேன்முறையீடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அதன்படி இடைக்கால தீர்வையைத் திருத்துமாறு மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் பணிக்கும் இல்லையேல் மேன்முறையீடு நிராகரிக்கப்படும்.

பிரிவிடல் வழக்கில் 60 ஆம் பிரிவு முக்கியமானது. இதன் கீழ் ஒருவர் தனது உரிமையை நிரூபிக்க தவறினால் நீதிமன்றம் இன்னுமொரு கட்சிக்காரரிடம் அவரது உரிமையை நிரூபிக்கமாறு கேட்கலாம். வழக்கை முடிவுக்குக்கொண்டு வர இது உதவுகிறது.

